Пролетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК і МЕНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 19 (6296) | 25 студзеня 1939 г., серада | ЦАНА 10 КАП.

ШЫРЭЙ РАЗГАРНУЦЬ РУХ МАЛАДЫХ ПАТРЫЁТАЎ!

З кожным годам усё мацней, усё велічней становіцца Саюз Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік. Большэвіцкая краіна — наша вялікая радзіма бурна расце, расцвітае, мацнее. Кожны месяц, кожны дзень творчай работы вялікага совецкага народа азнаменоўваецца новымі і новымі перамогамі ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі. СССР — адзіная краіна ў свеце, прадукцыйныя сілы якой няўхільна растуць, прамысловасць якой дае нябачаныя ў гісторыі тэмпы росту.

СССР — адзіная краіна ў свеце, народ якой упэўнена глядзіць у будучыню, радасна творыць на карысць сваёй вялікай радзімы.

Зззяючым маяком культуры, прагрэса і цывілізацыі высіцца СССР сярод капіталістычнага свету, павержанага ў жах перад тварам распальваемай фашыстамі другой імперыялістычнай вайны. Народам Совецкага Саюза не страшны разнузданыя правакацыі злейшага ворага чалавецтва — фашызма.

Наш народ ніхто і ніколі не засцігне знянацку. Узброены сталінскімі ўказаннямі аб капіталістычным акружэнні, ён нястомна мацуе сваю мабілізацыйную гатоўнасць, заўсёды гатоў адказаць сакрушальным ударам на ўдар ворага.

Першай запаведдзю і пачотным абавязкам кожнага совецкага грамадзяніна з'яўляецца неабходнасць мацаваць магутнасць сваёй радзімы, авалодваць ваеннай навукай, каб у патрэбную мінуту стаць у рады доблесных абаронцаў радзімы, папоўніць рады Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі выдатнымі стралкамі, танкістамі, кавалерыстамі, лётчыкамі.

Партыя Леніна—Сталіна згуртавала народы краіны Советаў у нэпарыўнае цэлае, у магутны баявы калектыў, які па першаму сігналу, па першаму зову партыі і вялікага Сталіна, сакрушальнай лавінай абрушыцца на ворага і знішчыць яго на той тэрыторыі, адкуль ён уздумае напасці на нас.

Нялаўна Героі Совецкага Саюза тт. Сераў, Машляк, Благавешчанскі, Чорнапятка і Баторшын звярнуліся да совецкай моладзі з заклікам: у часць 21-й гадавіны РСЧА і Ваенна-Марскога Флота і к святу міжнароднай салідарнасці 1-га мая, падрыхтаваць абаронныя падарункі мацеры-радзіме.

Героі пісалі: «Перамогу над ворагам трэба рыхтаваць у мірны час. Мы павінны ва ўсеўзбраенні сустрэць фашысцкія полчышчы». Гэты заклік знайшоў гарачы водгук. Совецкая моладзь з велізарным энтузіязмам імкнецца авалодаць якой-небудзь ваеннай спецыяльнасцю, падрыхтаваць сябе для ўсякіх «выпадковасцей».

Быць выдатным стралком, трапным гранатамётчыкам, адважным пілотам. вадзіцелем машыны — заветная мара нашай моладзі. Ажыццявіўшы яе, кожны малады патрыёт сумее ў любую мінуту стаць у баявыя рады Чырвонай Арміі, сесці за штурвал баявой машыны. Можна прывесці дзесяткі прыкладаў выдатнага авалодання абароннымі спецыяльнасцямі.

У калгасе імені Куйбышава (Бабруйскі раён) асоавіяхімаўская арганізацыя разгарнула работу некалькіх абаронных гурткоў. Майстэрствам трапнай стральбы і кавалерыйскай рубкі авалодваюць не толькі моладзь, але і пажылыя калгаснікі. У сваім-жа калгасе асяроддзі знайшліся добрыя кіраўнікі і арганізатары.

Комсамольская арганізацыя калгаса імені Сталіна (Пухавіцкі раён) сістэматычна займаецца пытаннямі абароннай работы. Добра працуе пярвічная арганізацыя Асоавіяхіма. Яна мае некалькі гурткоў. Калгас прымаў удзел у 5 заводчных хімічных спаборніцтвах і не меў ні аднаго штрафнога ачка. Студэнты менскага Інстытута народнай гаспадаркі без адрыву ад вучобы авалодваюць ваджэннем матацыклаў і самалётаў, рыхтуюць стралкоў-снайпераў і інструктараў ППХА.

Аднак, далёка не усюды абаронная работа надаецца сугуба ваеннае значэнне. Ёсць у нашай рэспубліцы раёны, асобныя прадпрыемствы, дзе абаронная работай займаюцца ад выпадку да выпадку, несур'ёзна, дзе больш гавораць аб мабілізацыйнай гатоўнасці, чым мацуюць гэту гатоўнасць.

Трэба сказаць, што і Цэнтральны Совет Асоавіяхіма БССР дрэнна спраўляецца са сваімі абавязкамі. Цэнтральны Совет і некаторыя раённыя советы абмяжоўваюцца рэзалюцыямі і ўрачыстымі абяцаннямі, якія часта астаюцца пустым гукам.

У Быхаве, напрыклад, совет Асоавіяхіма кіруе пярвічнымі арганізацыямі выключна цыркулярамі. Работнікі быхаўскага совета Асоавіяхіма палец аб палец не ўдарылі, каб дапамагчы моладзі выканаць свае абавязацельствы па авалоданню ваеннай справай. У Менскай вобласці абаронная работа—на вельмі нізкім узроўні і выключна таму, што кіраўнікі Менскага абласнога совета Асоавіяхіма праяўляюць здзіўляючую непаваротлівасць і бяздзейнасць.

Асобныя комсамольскія арганізацыі Беларусі слаба дапамагаюць асоавіяхімаўскім арганізацыям у разгортванні абароннай работы. Як відаць, і ў ЦК ЛКСМБ яшчэ да канца не зразумелі таго, што іменна комсамол павінен быць душой абаронных арганізацый, іменна комсамол павінен забяспечыць баявую работу кожнай асоавіяхімаўскай арганізацыі.

Такое становішча нецярпіма. Пагранічная Совецкая Беларусь абавязана паказаць прыклад таго, як трэба сістэматычна, планамерна ўнядраць у жыццё ўказанні праваднра народаў таварыша Сталіна аб умацаванні Асоавіяхіма, аб мабілізацыйнай гатоўнасці. У Совецкай Беларусі кожнае прадпрыемства, кожны калгас павінны быць крэпасцямі абароны!

Стаўкай ворагаў народа, доўгі час арудваўшых у асоавіяхімаўскіх арганізацыях, было: аслабіць масава-абаронную работу. З гэтай мэтай яны засмечвалі рады кіруючага састава асоавіяхімаўскіх арганізацый сваімі стаўленікамі, подлымі бандытамі з трацкісцка-бухарынскага лагера. Старое кіраўніцтва Асоавіяхіма ставіла ўсемагчымыя рагаткі разгортванню палітычнай работы ў Асоавіяхіме. Ворагі і іх прыспешнікі, як агню, баяліся большэвізацыі Асоавіяхіма.

Рады Асоавіяхіма ачышчаны ад фашысцкіх наймітаў. Партыйныя арганізацыі, комсамол абавязаны забяспечыць поўнае выкарчоўванне з асоавіяхімаўскіх арганізацый варожых паследышаў, палітычна сумніцельных людзей і бяздзельнікаў.

Каб да канца ліквідаваць вынікі варожай работы, неабходна, у першую чаргу, узняць якасць палітычнай работы, выгнаць з Асоавіяхіма бяззубы помпалітаў, не здольных змагацца за большэвізацыю Асоавіяхіма. Кожны палітработнік Асоавіяхіма абавязан быць ваяўнічым большэвікам, праяўляючым нецярпімасць да промахаў і правалаў у масава-абароннай рабоце, нецярпімасць да лодыраў і балбатуноў.

Комсамольскія арганізацыі абавязаны дапамагчы Асоавіяхіму рашуча ліквідаваць вынікі шкодніцтва. Гэтаму будзе садзейнічаць рух маладых патрыётаў, які дапаможа выявіць таленавітых кіраўнікоў, здольных навесці ў Асоавіяхімаўскіх арганізацыях большэвіцкі парадак.

Неабходна, асабліва на вёсцы, рэзка павялічыць колькасць абаронных гурткоў. Скаргі на адсутнасць матэрыяльнай базы, вучэбных дапаможнікаў, кіраўнікоў гурткамі неграунтоўны. Пры жаданні гэтыя труднасці прэадалімы. У кожным калгасе можна і трэба арганізаваць гурткі ППХА, варашылаўскіх коннікаў, гранатамётчыкаў, санітараў. Што гэта задача рэальна, паказвае вопыт лепшых калгасных арганізацый Асоавіяхіма рэспублікі.

Неабходна шырэй разгарнуць спаборніцтва паміж асоавіяхімаўскімі арганізацыямі. Дастойна сустрэць слаўную гадавіну роднай Чырвонай Арміі — пачотны абавязак усіх партыйных і непартыйных большэвікоў, усіх працоўных БССР.

Зводка Наркамзема БССР

аб выкананні асенне-зімовага плана рамонту трактароў МТС на 20 студзеня 1939 года (У процантах)

Вобласці	Капітальны рамонт: Трактароў усіх марак	У тым ліку: Гусенічн.	У тым ліку: «У-2»	Бягучы рамонт: Трактароў усіх марак	У тым ліку: «ЧТЗ»	У тым ліку: «СТЗ-НАТІ»	У тым ліку: «У-2»
Віцебская	47,7	16,7	6,7	31,0	10,2	33,3	69,0
Гомельская	59,8	62,5	32,0	55,5	3,0	40,0	95,2
Магілеўская	49,3	11,5	37,6	36,5	2,9	36,6	69,9
Менская	45,0	9,1	29,4	36,6	21,0	32,6	81,6
Палеская	47,3	16,7	20,0	35,8	11,1	42,1	80,0
Па БССР	48,3	17,8	26,0	37,6	8,8	37,4	66,7
Было на 15/I-39 г.	43,5	17,5	26,0	37,1	10,0	8,5	56,7

УЧОТНА-СТАТЫСТЫЧНЫ АДДЗЕЛ НАРКАМЗЕМА БССР.

ПІСЬМО ЎДЗЕЛЬНІКАЎ ЎСЕБЕЛАРУСКАЙ НАРАДЫ ПЕРАДАВІКОЎ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ БЕЛАРУСІ *таварышу СТАЛІНУ*

МАСКВА, КРЭМЛЬ.

ТАВАРЫШУ СТАЛІНУ

Дарагі Іосіф Вісарыёнавіч!

Пад кіраўніцтвам Усесаюзнай Комуністычнай партыі (большэвікоў), дзякуючы Вашым штодзённым клопатам і бацькоўскай дапамозе, на аснове ажыццяўлення Ленінска-Сталінскай нацыянальнай палітыкі, Совецкая Беларусь за 20 год існавання пераўтворана ў індустрыяльна-калгасную, ордэнаносную, квітнеючую рэспубліку Совецкага Саюза.

Беларускае сялянства, якое вякамі гнула сваю спіну перад памешчыкамі, кулакамі і царскімі чыноўнікамі, стала поўнапраўным гаспадаром свайго лёсу. Зніклі вузкія, захудалыя палоскі зямлі. На іх месцы раскінуліся шырокія калгасныя масівы. Старая вёска, з яе адсталай сельскагаспадарчай тэхнікай, з яе трохполкай, пры Совецкай уладзе ў корані змяніла свой твар.

Зараз на нашых калгасных і соўгасных палях працуюць 8.262 трактары, больш 1.000 камбайнаў і велізарная колькасць іншых сельскагаспадарчых машын. Калгасны лад парадзіў новыя, соцыялістычныя адносіны да працы. У вёсцы выраслі новыя выдатныя людзі — стаханаўцы і ўдарнікі соцыялістычных палёў.

Стаханаўцы калгаса «Совецкая Беларусь», Тураўскага раёна, тт. Карась, Саскэвіч, Бабрыка дабіліся ў 1938 годзе з 6 га пасеву проса па 45,5 цнт. з га. Звеннявы калгаса імені Сталіна, Менскага раёна, т. Бягун атрымаў у 1938 г. на ўчастку асушанага балота 43 цнт. аўса з кожнага га. Звеннявая калгаса «Перамога», Рэчыцкага раёна, т. Саранчук у 1938 г. са свайго ўчастка атрымала па 13,97 цнт. ільнасемя. Звеннявая калгаса «Заветы Ільіча», Шклоўскага раёна, т. Міцкевіч А. атрымала звыш 10 цнт. ільнавалакна з кожнага гектара.

Передавыя калгасы Беларусі, узброеныя магутнай сельскагаспадарчай тэхнікай, не гледзячы на неспрыяльныя кліматычныя ўмовы 1938 года, дабіліся высокіх і ўстойлівых ураджаяў.

Так, напрыклад, калгас «Чырвоны партызан», Менскага раёна, за апошнія 4 годы атрымлівае па 15,5 цнт. зярна штогод з кожнага гектара. Калгас «Совецкая Беларусь», Тураўскага раёна, атрымлівае штогод па 16,3 цнт. зярна з гектара. Калгасы імені Валадарскага, Магілеўскага раёна, «Брыгадзір», Аршанскага раёна, «Шлях соцыялізма», Горацкага раёна, «Барацьбіт», Талачынскага раёна, на працягу апошніх двух год атрымліваюць звыш 5 цнт. высокаякаснага ільнавалакна з кожнага гектара штогод.

Такія дасягненні калгасаў і асобных майстраў высокай ураджайнасці нашай рэспублікі не адзінкавы. Іх у нас дзесяткі і сотні.

Аднак гэтыя поспехі, дасягнутыя перадавымі калгасамі, яшчэ не з'яўляюцца дасягненнем усіх калгасаў нашай рэспублікі. Многія нашы калгасы яшчэ слаба скарыстоўваюць наяўныя рэзервныя магчымасці, таму ўраджай культур у гэтых калгасах дагэтуль астаецца параўнаўча нізкім.

Мы ставім перад сабой асноўную задачу — у бліжэйшы час падвоіць ураджай нашых палёў і павялічыць аплату працадня. Для паспяховага вырашэння такой задачы мы маем усе ўмовы і магчымасці, аб гэтым сведчаць поспехі нашых перадавых калгасаў.

Партыя і ўрад, і Вы, наш дарагі таварыш Сталін, стварылі нам усе ўмовы для далейшага росквіту калгаснай вёскі, для атрымання самых высокіх ураджаяў, для светлага, заможнага і культурнага жыцця кожнага калгасніка.

Усё цяпер залежыць ад нас саміх, калгаснікаў, ад нашага ўмення скарыстаць унутраныя рэсурсы, ад нашай арганізаванасці.

Пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі, прымяняючы стаханаўскія метады работы, мы даб'емся поўнага ўкаранення ўсіх дасягненняў агратэхнічнай навукі і вопыту практыкі ў сельскагаспадарчай вытворчасці.

У 1939 годзе мы будзем змагацца за атрыманне з кожнага гектара каласавых хлябоў па 12 цэнтнераў зярна, 4,5 цэнтнера ільнавалакна, 4,5 цнт ільнасемя, 135 цнт. бульбы. Гэта будзе лепшым прыкладам барацьбы за высокія ўраджаі, за выкананне Вашага, таварыш Сталін, гістарычнага лозунга аб штогодняй вытворчасці ў нашай краіне 7—8 мільярдаў пудоў хлеба.

Для выканання гэтай задачы мы пабольшэвіцку разгорнем падрыхтоўку да веснавой сяўбы і правядзем яе ўзорна. Барацьбу за высокія і ўстойлівыя ўраджаі мы будзем праводзіць шляхам увядзення правільных севазваротаў, добрым, глыбокім ворывам глебы, скарыстоўваннем усіх маючыхся ў нас мясцовых і мінеральных угнаенняў, правядзеннем пасеваў высокасортным насеннем і іншымі агратэхнічнымі мерапрыемствамі, узорным доглядам і своечасовай уборкай без страт тэхнічных і зернавых культур.

На выкананне гэтых абавязацельстваў мы паднімем усіх калгаснікаў, усю нашу інтэлігенцыю сельскай гаспадаркі, прывядзем у рух усе рэзервы, правільна арганізаваўшы калгаснікаў у звенні, замацаваўшы за імі пастаянныя ўчасткі зямлі. Мы разгорнем зімовую агратэхнічную вучобу і падрыхтуем да вясны 1939 года патрэбныя нам кадры.

Мы добра ведаем, што Сталінскі статут сельскагаспадарчай арцелі ёсць непахісны закон калгаснага жыцця. Сталінскі статут сельгасарцелі з'яўляецца магутнай зброяй у барацьбе за большэвіцкія заможныя калгасы, а парушэнні статута вядуць да падрыву калгасаў. Мы будзем рашуча змагацца за строгае захаванне статута сельскагаспадарчай арцелі, змагацца з лодырамі, дэзарганізатарамі калгаснай вытворчасці, нястомна працаваць над павышэннем гаспадарчай магутнасці калгасаў.

Шырока растлумачваючы пастанову ЦК ВКП(б) і СНК СССР аб рабоце МТС, мы даб'емся перабудовы ўсёй работы МТС, поўнага і высокаякаснага рамонту трактарнага парка, прычэпнага і іншага сельгасінвентара, неабходнага для паспяховага правядзення веснавой сяўбы і ўборкі ў 1939 годзе.

Тройчы прэзрэнныя трацкісцка-бухарынскія і нацыяналістычныя агенты фашызма хацелі прадаць працоўных нашай Беларусі германа-польскім фашыстам, вярнуць капіталістаў і памешчыкаў, але яны ў гэтым жорстка праλічыліся.

Наша слаўная разведка пры дапамозе ўсіх працоўных Совецкага Саюза, пад Вашым непасрэдным кіраўніцтвам, разграміла асіныя гнёзды фашызма.

Мы і надалей абавязваемся, дарагі Іосіф Вісарыёнавіч, змагацца да поўнага выкрыцця і знішчэння ўсіх ворагаў народа, пад якой-бы яны маскай ні скрываліся.

Дарагі таварыш Сталін, запэўняем Вас, што мы разумеем і ўлічваем усю важнасць і складанасць стаячых перад намі задач і не сумняваемся ў іх выкананні.

Працуючы на калгасных палях, мы не забываем Вашы мудрыя ўказанні аб капіталістычным акружэнні, аб тым, што трэба ўвесь наш народ трымаць у стане пастаяннай мабілізацыйнай гатоўнасці перад тварам фашысцкай небяспекі вайны. Знаходзячыся на рубяжы з капіталістычным светам, мы будзем пільна стаяць на варце кастрычніцкіх заваяванняў, мабілізуючы ўсе сілы, усю сваю энергію для новых перамог.

І калі вораг асмеліцца на нас напасці, то нашы камбайнеры і трактарысты перасядуць на танкі і бронемашыны, калгаснікі асядлаюць ліхіх коней, гора будзе ворагу, ён будзе знішчан на яго-ж уласнай тэрыторыі.

Няхай жыве вялікая партыя Леніна—Сталіна — арганізатар нашых перамог!

Няхай жыве наш родны, мудры, любімы таварыш **Сталін!**

ПІСЬМО ПАДПІСАЛІ:

САРАНЧУК Марыя Арцёмаўна — звеннявая калгаса «Перамога», Рэчыцкага раёна,

ПАЛІТЫКО Сяргей Фаміч — старшыня калгаса «Брыгадзір», Аршанскага раёна,

ГАРАЎЦОЎ Уладзімір Фаміч — камбайнер Жлобінскай МТС,

ГРАШЧАНКА Філіп — загадчык Тураўскага райза,

БУТКЕВІЧ К. Г. — старшы агрaном Дрысенскага райза,

БЫКАЎ Аляксей Філіпавіч — брыгадзір трактарнай брыгады Боркавіцкай МТС,

БЯГУН Павел Сцяпанавіч — загадчык хатай-лабараторыяй калгаса імені Сталіна, Мэнскага раёна,

ХОМЧАНКА А. П. — ільнацерабільшчык (Касцюковіцкі раён),

НОВІКАЎ А. — дырэктар Беларускай МТС, Бялыніцкага раёна, і іншыя (ўсяго 350 подпісаў удзельнікаў нарады).

***

У заўтрашнім нумары газеты «Звязда» будзе апублікаван зварот удзельнікаў Усебеларускай нарады перадавікоў соцыялістычнай сельскай гаспадаркі да ўсіх калгаснікаў Совецкай Беларусі аб разгортванні соцыялістычнага спаборніцтва на большэвіцкую падрыхтоўку да веснавой сяўбы.

УЗНАГАРОДЖАННЕ ПЕРАДАВІКОЎ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ УЗБЕКСКАЙ ССР

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР узнагароджаны ордэнамі і медалямі Саюза ССР 315 перадавікоў сельскай гаспадаркі Узбекскай ССР.

За выдатныя поспехі ў сельскай гаспадарцы і асабліва за перавыкананне плана па бавоўне 38 чалавек узнагароджаны ордэнам Леніна, 53 — ордэнам «Трудового Красного Знамени», 62 чал —ордэнам «Знак Почета», 87 чал.—медаллю «За трудовую доблесть» і 75 чал. — медаллю «За трудовое отличие».

Сярод узнагароджаных ордэнам Леніна — трактарыст Ургуцкай МТС, Самаркандскай вобласці, тав. Джаліл **Авізаў**, які ўзараў за сезон 745 гектараў пры норме 600 гектараў і зэканоміў 1580 кгр. гаручага, трактарыстка—брыгадны механік першай Сталінскай МТС, Ферганскай вобласці, тав. Ільхон **Батырава**, Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета Узбекскай ССР тав. Юлдаш **Ухунбабаеў**, Сакратар ЦК КП(б) Узбекістана тав. Усман **Юсупаў**, калгаснік-вопытнік калгаса «Відарчы», Мірзачульскага раёна, Ташкенцкай вобласці, тав. Бегмат **Нурматаў**, які дабіўся ўраджаю бавоўны 77 цэнтнераў з гектара, і інш.

УКАЗ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР

АБ РАЗДЗЯЛЕННІ НАРОДНАГА КАМІСАРЫЯТА ЦЯЖКАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ СССР

Раздзяліць Народны Камісарыят Цяжкай Прамысловасці СССР на шэсць народных камісарыятаў:

1. **Народны Камісарыят Паліўнай Прамысловасці СССР** з уключэннем у яго састаў:

а) прадпрыемстваў вугальнай прамысловасці,

б) прадпрыемстваў сланцавай прамысловасці,

в) прадпрыемстваў нафтаздабываючай прамысловасці,

г) заводаў нафтаперапрацоўчай прамысловасці,

д) прадпрыемстваў газавай прамысловасці і прамысловасці штучнага вадкага паліва,

е) заводаў вугальнага і нафтавага машынабудаўніцтва,

ж) прадпрыемстваў тарфяной прамысловасці.

2. **Народны Камісарыят электрастанцый і электрапрамысловасці СССР** з уключэннем у яго састаў:

а) раённых электрастанцый,

б) гідрастанцый,

в) электра-і цеплаcілавых сецей,

г) заводаў турбабудаўніцтва,

д) заводаў катлабудаўніцтва,

е) заводаў па вырабу электрычнай апаратуры.

3. **Народны Камісарыят Чорнай Металургіі СССР** з уключэннем у яго састаў:

а) заводаў металургічнай прамысловасці,

б) заводаў якасных сталей і ферасплаваў,

в) трубапракатных і трубаліцейных заводаў,

г) прадпрыемстваў руднай прамысловасці,

д) прадпрыемстваў вогнетрывалай прамысловасці,

е) коксахімічных заводаў,

ж) прадпрыемстваў па перапрацоўцы і збыту лому чорных металаў.

4. **Народны Камісарыят Каляровай Металургіі СССР** з уключэннем у яго састаў:

а) прадпрыемстваў меднарудңай і медзеплавільнай прамысловасці,

б) прадпрыемстваў цынкавай прамысловасці,

в) прадпрыемстваў свінцовай прамысловасці,

г) прадпрыемстваў алюмініевай прамысловасці,

д) прадпрыемстваў нікелевай прамысловасці,

е) прадпрыемстваў золата-платынавай прамысловасці,

ж) прадпрыемстваў прамысловасці рэдкіх металаў і волава,

з) прадпрыемстваў па апрацоўцы каляровых металаў,

і) прадпрыемстваў па загатоўцы, перапрацоўцы і збыту лома каляровых металаў.

5. **Народны Камісарыят Хімічнай Прамысловасці СССР** з уключэннем у яго састаў:

а) прадпрыемстваў азотнай прамысловасці,

б) прадпрыемстваў асноўнай і горнай хіміі,

в) прадпрыемстваў лака-фарбавай і аніла-фарбавай прамысловасці,

г) прадпрыемстваў ёда-бромнай прамысловасці,

д) прадпрыемстваў гумавай і каучукавай прамысловасці,

е) прадпрыемстваў прамысловасці пластычных мас.

6. **Народны Камісарыят Прамысловасці Будаўнічых Матэрыялаў СССР** з уключэннем у яго састаў:

а) прадпрыемстваў па вырабу будаўнічых матэрыялаў,

б) цэментных заводаў,

в) заводаў тэхнічнага шкла,

г) лесазагатоўчых і дрэваапрацоўчых прадпрыемстваў Наркамцяжпрома.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль.
24 студзеня 1939 г.

УКАЗ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР

Аб назначэнні тав. КАГАНОВІЧА Л. М. Народным Камісарам Паліўнай Прамысловасці СССР

Назначыць тав. **Кагановіча** Лазара Майсеевіча Народным Камісарам Паліўнай Прамысловасці СССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль.
24 студзеня 1939 г.

УКАЗ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР

Аб назначэнні тав. ПЕРВУХІНА М. Г. Народным Камісарам Электрастанцый і Электрапрамысловасці СССР

Назначыць тав. **Первухіна** Міхаіла Георгіевіча Народным Камісарам Электрастанцый і Электрапрамысловасці СССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль.
24 студзеня 1939 г.

УКАЗ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР

Аб назначэнні тав. МЕРКУЛАВА Ф. А. Народным Камісарам Чорнай Металургіі СССР

Назначыць тав. **Меркулава** Фёдара Александравіча Народным Камісарам Чорнай Металургіі СССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль.
24 студзеня 1939 г.

УКАЗ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР

Аб назначэнні тав. САМАХВАЛАВА А. І. Народным Камісарам Каляровай Металургіі СССР

Назначыць тав. **Самахвалава** Александра Іванавіча Народным Камісарам Каляровай Металургіі СССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль.
24 студзеня 1939 г.

УКАЗ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР

Аб назначэнні тав. ДЗЕНІСАВА М. Ф. Народным Камісарам Хімічнай Прамысловасці СССР

Назначыць тав. **Дзенісава** Міхаіла Фёдаравіча Народным Камісарам Хімічнай Прамысловасці СССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль.
24 студзеня 1939 г.

УКАЗ

Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР

Аб назначэнні тав. СОСНІНА Л. А. Народным Камісарам Прамысловасці Будаўнічых Матэрыялаў СССР

Назначыць тав. **Сосніна** Леаніда Антонавіча Народным Камісарам Прамысловасці Будаўнічых Матэрыялаў СССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

Масква, Крэмль.
24 студзеня 1939 г.

СПРАВА ЛЕНІНА ПЕРАМАГЛА!

Даклад тав. А. С. ШЧЭРБАКОВА, 21 студзеня 1939 года, на жалобным пасяджэнні ў Вялікім тэатры, прысвечаным XV гадавіне з дня смерці В. І. Леніна

Таварышы! Пятнаццаць год назад перастала біцца сэрца вялікага Леніна. Памёр геній рэволюцыі, той, хто без страху і смела вёў рускі рабочы клас ад рэволюцыі да рэволюцыі.

У звароце «Да партыі. Да ўсіх працоўных» ЦК партыі паведамляў:

«Памёр чалавек, пад баявым вадзіцельствам якога наша партыя, акутаная парахавым дымам, уладарнай рукой устанавіла чырвоны сцяг Кастрычніка па ўсёй краіне, змяла супраціўленне ворагаў, умацавала трывала панаванне працоўных у былой царскай Расіі. Памёр аснавальнік Комуністычнага Інтэрнацыянала, правадыр сусветнага комунізма, любоў і гордасць міжнароднага пролетарыята, сцяг прыгнечанага Усхода, глава рабочай дыктатуры ў Расіі».

Смерць Леніна аплаквала ўся працоўная наша краіна.

Увесь свет працоўных і прыгнечаных апрануўся ў жалобу.

Смутак усяго працоўнага народа просты самарскі селянін выразіў у такіх словах: «Калі-б можна было пакрыць зямны шар лісточкамі з надпісам «Ленін» у такой колькасці, як гэта імя было сказана ў апошнія дні, гэтыя лісточкі пакрылі-б усе моры і акіяны, мацерыкі і дзебры, і ўсё было-б: Ленін... Ленін...»

Сэрцы ворагаў большэвізма смерць Леніна напоўніла радасцю і надзеяй.

Унутры партыі ўсе тыя, хто і пры жыцці Леніна не раз прабаваў атакаваць партыю знутры, абстраляць яе з тылу, пахіснуць яе рады, усе антымарксісты, антыленінцы, усе тыя, хто, як потым аказалася, стараліся разрушыць партыю і совецкую дзяржаву па заданню замежных разведак, — з новай надзеяй паднялі галаву.

Ворагі пралічыліся. Смерць правадыра не пахіснула радоў партыі. Рабочы клас совецкай краіны на смерць Леніна адказаў яшчэ большым згуртаваннем вакол комуністычнай партыі і паслаў у яе рады звыш 240 тысяч лепшых сваіх сыноў.

Ворагі пралічыліся, таму што партыя, рабочыя і працоўныя Совецкага Саюза, сусветны пролетарыят — вылучылі са сваіх радоў дастойнага прэемніка Леніна, таго,

хто разам з Леніным будаваў партыю і мацаваў адзінства яе радоў,

хто ніколі не адступаў ад Леніна,

хто разам з Леніным кіраваў барацьбой і перамогамі рабочага класа ў Кастрычніку і ў грамадзянскай вайне,

хто разам з Леніным выпрацаваў план пераўтварэння нашай краіны і ў паследуючыя годы ажыццявіў гэты план.

Ворагі пралічыліся, таму што на чале партыі, краіны і рэволюцыі стаў вялікі прадаўжальнік справы Леніна таварыш Сталін. **(Бурныя апладысменты).**

I.

Смерць вырвала з нашых радоў Леніна тады, калі партыя і краіна перажывалі вельмі складаную і цяжкую абстаноўку.

Як вы памятаеце, зусім незадоўга да гэтага ў краіне закончылася грамадзянская вайна.

Врангель быў разбіт у канцы 1920 года. Мір з Польшчай ратыфіцыраван у красавіку 1921 года. Так званая карэльская авантура ліквідавана ў пачатку 1922 года. Войскі Чырвонай Арміі вышвырнулі японскіх інтэрвентаў з совецкай зямлі і ўзялі Владзівасток у кастрычніку 1922 года.

Перамога ў грамадзянскай вайне над рускай белагвардзейшчынай, над імперыялістычнай інтэрвенцыяй далася не дарма. Гэта перамога патрэбавала нечалавечых намаганняў ад усёй краіны, велізарнейшай напружанасці эканомікі, беззаветнага геразіма і афяр з боку пролетарыята. З вайны совецкая краіна вышла абяссіленай.

«Толькі пасля скапчэння вайны мы ўбачылі ўсю тую ступень разарэння і галечы, якія надоўга асуджаюць нас на простае толькі залячэнне ран», — гаварыў Ленін.

Прадукцыя буйнай прамысловасці ў 1920 годзе была амаль у сем разоў менш даваеннай. Выплаўка чыгуна, у параўнанні з даваенным часам, у 1921 годзе складала каля 3 проц., здабыча руды ўпала да 1,7 проц., медзі — 0. Большасць фабрык і транспарт разбураны, шахты затоплены.

Сялянская гаспадарка да катастрафічных размераў скараціла пасевы і збор культур.

Снабжэнне вёскі промтаварамі амаль спынілася, эканамічныя сувязі горада з вёскай надзвычай аслаблі.

Задача, якая стаяла тады перад партыяй, зводзілася да таго, каб аднавіць сялянскую гаспадарку, без чаго нямысліма было ніякае аднаўленне прамысловасці, прывесці ў парадак і ўмацаваць рады пролетарыята, абуздаць дробнабуржуазную стыхію.

Перад партыяй вырысоўваўся адзіны шлях аднаўлення сельскай гаспадаркі — гэта шлях дапушчэння ў пэўных прэдзелах свабоды абароту, свабоды для дробнага гаспадара.

Партыя на гэта пайшла, — замяніўшы продразвёрстку продналогам, прадаставіўшы права селяніну свабодна распараджацца лішкамі.

Вёска атрымала стымул для развіцця гаспадаркі.

Новая эканамічная палітыка, на шлях якой стала ў гэтыя годы наша партыя, неўзабаве паказала свае першыя станоўчыя рэзультаты і апраўдала сябе цалкам і поўнасцю.

Аднаўленне народнай гаспадаркі, якое пачалося з увядзеннем НЭП'а, ішло быстрымі тэмпамі, — аднаўлялася прамысловасць, аднаўлялася сельская гаспадарка.

Па меры аднаўлення прамысловасці ішоў працэс росту і кансалідацыі рабочага класа.

Серадняк, як цэнтральная фігура ў вёсцы, яшчэ больш умацаваўся. Побач з гэтым адбываўся рост капіталістычных элементаў у горадзе і асабліва ў вёсцы. У суадносінах класаў стварылася новае становішча. У парадак дня ўстала новае пытанне — хто хутчэй выкарыстае новае становішча, соцыялістычныя элементы або капіталістычныя, за кім пойдзе сялянства — за пролетарыятам, які будуе соцыялізм, або за капіталістамі.

Неабходна ўлічыць, што ў 1923 годзе ўдзельная вага прыватнага капітала ў гандлі складала больш 50 проц., а ў рознічным тавараабароце яна даходзіла да 80 проц.

Ленін у такіх словах фармуліраваў становішча, якое склалася ў краіне:

«**Хто пераможа — капіталіст або совецкая ўлада?..** Усё пытанне — хто каго апярэдзіць? Паспеюць капіталісты раней зарганізавацца, — і тады яны комуністаў прагоняць, і ўжо тут ніякіх размоваў быць не можа. Трэба глядзець на гэтыя рэчы цвяроза: хто каго?» **(Ленін,** том XXVII, стар. 41—42).

Вось як крута ставіў пытанне таварыш Ленін!

Партыя дапусціла некаторае ажыўленне капіталізма пры ўсямерным развіцці соцыялізма і цвёрда разлічвала на тое, каб у спаборніцтве, якое пачалося паміж капіталістычнымі элементамі і соцыялістычнымі, арганізаваць перавагу соцыялістычнай сістэмы над капіталістычнай і дабіцца ліквідацыі капіталістычных элементаў.

Увесь паследуючы вопыт соцыялістычнага будаўніцтва цалкам апраўдаў гэтую палітыку.

І як толькі ўдалося дабіцца першых сносных поспехаў у аднаўленні народнай гаспадаркі, — перад партыяй з усёй сілай устала пытанне аб перспектывах і характары далейшага развіцця.

У «Кароткім курсе гісторыі ВКП(б)» пытанні аб лёсах і перспектывах соцыялізма ў Совецкім Саюзе, якія практычна ўсталі ў тыя годы перад партыяй і рабочым класам, фармуліраваны так:

«У якім напрамку трэба весці гаспадарчае будаўніцтва ў Совецкім Саюзе, у напрамку да соцыялізма, або ў якім-небудзь іншым напрамку? Ці павінны і ці можам мы пабудаваць соцыялістычную гаспадарку, або нам суджана ўгнаіць глебу для іншай, капіталістычнай гаспадаркі? Ці магчыма наогул пабудаваць соцыялістычную гаспадарку ў СССР, а калі магчыма, то ці магчыма яе пабудаваць пры запяжцы рэволюцыі ў капіталістычных краінах і стабілізацыі капіталізма? Ці магчыма пабудова соцыялістычнай гаспадаркі на шляхах новай эканамічнай палітыкі, якая, усямерна ўмацоўваючы і пашыраючы сілы соцыялізма ў краіне, разам з тым пакуль-што дае і некаторы рост капіталізма? Як трэба будаваць соцыялістычную народную гаспадарку, з якога канца трэба пачаць гэта будаўніцтва?».

Партыя на ўсе гэтыя пытанні адказала, усе гэтыя пытанні вырашыла і дабілася сусветна-гістарычных поспехаў на аснове выканання ленінска-сталінскага плана пабудовы соцыялізма ў нашай краіне, які ўключаў такія моманты:

1. Стварэнне магутнай соцыялістычнай індустрыі, на аснове электрыфікацыі, як базы для рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі.

2. Спачатку больш простыя формы — кааперыраванне сялянскіх гаспадарак пераважна ў галіне збыту, — а затым пераход да вышэйшых форм кааперыравання — да калектывізацыі на аснове аснашчэння сельскай гаспадаркі навейшай сельскагаспадарчай тэхнікай.

II.

Ленін і Сталін прыступілі да намячэння плана пераўтварэння нашай краіны яшчэ у годы самай жорсткай грамадзянскай вайны. Толькі яны—тытаны мыслі, геніяльныя правідцы — скрозь франты грамадзянскай вайны і інтэрвенцыі, блакаду, разруху, голад і холад умелі не толькі бачыць заўтрашні дзень, але і падрыхтоўваць яго.

Адразу-ж пасля перамогі Кастрычніцкай рэволюцыі Ленін неаднаразова ўказваў, што перамога соцыялізма магчыма толькі на аснове электрыфікацыі ўсёй краіны.

Яшчэ ў 1918 годзе Ленін патрабаваў «звяртання асаблівай ўвагі на электрыфікацыю прамысловасці і транспарта і прымянення электрычнасці да земляробства». (Том XXII, стар. 434).

У плане брашуры «Аб продналогу» Ленін піша:

«**Калі** электрыфікацыя праз 10—20 год, ні каплі не страшны індывідуалізм дробнага земляроба і вольны гандаль **яго** ў мясцовым абароце. **Калі** не электрыфікацыя, **ўсёроўна** немінучы зварот да капіталізма». **(Ленін,** том. XXVI, стар. 313).

Па прапанове Леніна ўрад стварыў дзяржаўную камісію па электрыфікацыі Расіі — ГОЭЛРО. Дзесяткі вучоных, інжынераў і тэхнікаў прыступілі да складання плана электрыфікацыі. Заўсёды натхняемая Леніным і Сталіным, камісія выпрацавала план электрыфікацыі, і ён на справе з'явіўся першым адзіным народнагаспадарчым планам Совецкай рэспублікі.

«Комунізм ёсць Совецкая ўлада плюс электрыфікацыя ўсёй краіны», — так у прадзельна сціслай і яснай форме сфармуліраваў Ленін генеральную задачу партыі.

Па мыслі Леніна і Сталіна гэты план разумеўся не як ізаляваня пабудаваныя асобныя электрастанцыі, а як перавод усёй народнай гаспадаркі краіны, у тым ліку і сельскай гаспадаркі, на базу новай, сучаснай тэхнікі. Іменна таму Ленін назваў гэты план «другой праграмай партыі».

Вакол плана ГОЭЛРО разгарнулася жорсткая барацьба, усе ворагі партыі і рабочага класа ашчаціньліся супроць гэтага плана.

Унутры партыі супроць плана электрыфікацыі выступілі троцкія, рыкавы і іх падпявалы. Яны тармазілі, сабатавалі і зрывалі план электрыфікацыі.

Таварыш Сталін разам з Леніным змагаецца з усімі ворагамі плана ГОЭЛРО, граміць нявер'е ў сілы пролетарыята і капітулянцтва меншавіцка-трацкісцкіх элементаў.

Нельга без хвалявання чытаць пісьмо Сталіна Леніну (сакавік 1921 года) аб плане электрыфікацыі:

«Выдатная, добра састаўленая кніга. Майстэрскі набросак сапраўды **адзінага** і сапраўды **дзяржаўнага** гаспадарчага плана **без кавычак.** Адзіная ў наш час марксісцкая спроба падвядзення пад совецкую надбудову гаспадарча-адсталай Расіі сапраўды рэальнай і адзіна магчымай пры сучасных умовах тэхнічна вытворчай базы. Памятаеце мінулагодні «план» Троцкага (яго тэзісы) «гаспадарчага адраджэння» Расіі на аснове масавага прымянення да абломкаў даваеннай прамысловасці працы некваліфікаванай **сялянска**-рабочай масы (праца арміі). Якое ўбоства, якая адсталасць у параўнанні з планам **гоэлро!** Сярэднявяковы кустар, які вазамніў сябе ібсенаўскім героем, заклікаціным «выратаваць» Расію сагай старыннай... А чаго варты дзесяткі «адзіных планаў», якія з'яўляюцца ўвесь час у нашым друку на ганьбу нам,—дзіцячы лепет прыгатаўшчак... Або яшчэ: абывацельскі «рэалізм» (на самой справе **манілаўшчына)** Рыкава, усё яшчэ «крытыкуючага» **гоэлро** і па вушы заграззшага ў руціне...»

Ленінска-Сталінскі план электрыфікацыі перамог. Смелы план ГОЭЛРО ў рэзультаце сталінскіх пяцігодак перакрыт.

План будаўніцтва электрастанцый і вытворчасці электраэнергіі ў многа раз перавыканан.

Па плану ГОЭЛРО меркавалася пабудаваць 30 новых раённых электрастанцый. Пабудавана іх значна больш.

У 1938 годзе выпрацавана энергіі $36^1/_2$ мільярдаў кіловат-гадзін.

У 1923 годзе наша краіна па вытворчасці электраэнергіі займала сярод другіх краін дзевятнаццатае месца. У 1937 г. яна займала трэцяе месца. **(Апладысменты).**

III.

Вядома, што асновай і хрыбтом народнай гаспадаркі з'яўляецца цяжкая прамысловасць.

Аб ролі індустрыялізацыі і цяжкай прамысловасці Ленін пісаў так:

«Выратаваннем для Расіі з'яўляецца не толькі добры ўраджай у сялянскай гаспадарцы—гэтага яшчэ мала,—і не толькі добры стан лёгкай прамысловасці, пастаўляючай сялянству прадметы спажывання,—гэтага таксама яшчэ мала,—нам неабходна таксама **цяжкая** індустрыя. А для таго, каб прывесці яе ў добры стан, спатрэбіцца многа год работы.

Цяжкая індустрыя мае патрэбу ў дзяржаўных субсідыях. Калі мы іх не знойдзем, то мы, як цывілізаваная дзяржава—я ўжо не гавару, як соцыялістычная, — загінулі». **(Ленін,** том XXVII, стар. 349).

Вось як крута ставіў пытанне таварыш Ленін!

Кожны грамадскі лад узнікае толькі пры фінансавым падтрыманні пэўнага класа. Для стварэння, умацавання і расшырэння нашага ладу—соцыялістычнага—патрэбна было таксама фінансавае падтрыманне з боку рабочага класа і яго саюзніка—сялянства.

Для стварэння цяжкай прамысловасці патрэбны былі мільярды. Шаснаццаць год назад краіна магла выдзеліць на цяжкую прамысловасць усяго толькі 20 мільёнаў залатых рублёў, і тады Ленін разглядаў гэту падзею як першую сур'ёзную перамогу, аб якой ён лічыў неабходным далажыць на IV кангрэсе Комінтэрна.

Ідэолагі рэстаўрацыі капіталізма бачылі адзін шлях для аднаўлення і рэканструкцыі прамысловасці, — гэта прыцягненне замежнага капітала. Замежныя банкіры лічылі, што Расія ўласнымі сіламі не абыйдзецца і на паклон да іх, банкіраў, усёроўна прыйдзе. Ісці на паклон да замежных капіталістаў і схіліць перад імі галаву прапанавалі трацкісты, бухарынцы, рыкаўцы, зіноўеўцы.

Гэты шлях азначаў закабаленне краіны, ператварэнне яе ў аграрны дадатак да прамысловасці Еўропы, страту самастойнасці краіны Советаў, ператварэнне яе ў калонію імперыялізма.

Партыя пайшла Ленінска-Сталінскім шляхам індустрыялізацыі і дабілася таго, што замест 20 мільёнаў рублёў, укладзеных у прамысловасць шаснаццаць год назад, уклала ў соцыялістычную гаспадарку за годы першай пяцігодкі,—якая, як вядома, была выканана ў 4 годы і 3 месяцы,—50 з палавінай мільярдаў рублёў, за годы другой пяцігодкі—звыш 137 мільярдаў рублёў і ў адзін толькі 1938 год—35 мільярдаў рублёў. Львіная доля гэтых укладанняў была накіравана на цяжкую індустрыю.

Я ўжо гаварыў аб узроўні прамысловасці ў дні, калі партыя пераходзіла да НЭП'а. Але вось, што прадстаўляла сабой цяжкая прамысловасць у 1923 годзе. У гэты год было выпрацавана 300 тысяч тон чыгуна, 600 тысяч тон сталі, 500 тысяч тон праката. У 1923 годзе ў краіне не выпускалася ні трактароў, ні аўтамабіляў. Гавораць, што ў 1924 годзе ўдалося сабраць часткова з старых, часткова з новых замежных, не нашых часцей, 10 штук аўтамабіляў і 10 штук трактароў.

У 1938 годзе наша прамысловасць выпрацавала каля 15 мільёнаў тон чыгуна, замест 300 тысяч, 18 мільёнаў тон сталі, замест 600 тысяч, каля 13 з палавінай мільёнаў тон праката, замест 500 тысяч, выпусціла каля 50 тысяч трактароў, больш 200 тысяч аўтамабіляў, 23 тысячы камбайнаў.

Мы дагналі па многіх відах вытворчасці перадавыя ў тэхнічных адносінах капіталістычныя краіны. За гэтыя годы мы нанава пабудавалі цэлыя новыя галіны прамысловасці, якіх не было раней.

Як ні грандыёзны, як ні смелы быў план ГОЭЛРО для тых дзён, калі ён выпрацоўваўся, але і ён не змог улічыць усіх магчымасцей, якія тоіць у сабе совецкая сістэма. Па плану ГОЭЛРО меркавалася, што за 10—15 год вытворчасць прамысловай прадукцыі перавысіць даваенны ўзровень у два разы. У 1937 годзе, г. зн. праз 16 год пасля прыняцця плана ГОЭЛРО, узровень прамысловасці ў параўнанні з даваенным павялічыўся не ў два разы, а больш чым у сем разоў. Прадукцыя буйнай прамысловасці ў 1938 годзе вырасла ў параўнанні з 1923 годам у дваццаць два—дваццаць тры разы.

Днямі апублікаваны даныя аб росце прадукцыі прамысловасці СССР за 1938 год. У той час як прамысловая вытворчасць у краінах капіталізма ў 1938 годзе ў параўнанні з 1937 годам знізілася на 13.5 проц., прамысловая вытворчасць СССР вырасла на 12 проц. Гэтыя лічбы сведчаць аб упэўненым і магутным уздыме соцыялістычнай індустрыі, яшчэ і яшчэ раз сведчаць аб перавазе соцыялістычнай сістэмы над капіталістычнай.

Такі шлях, які прарабіла совецкая прамысловасць за гэтыя годы пад кіраўніцтвам нашай партыі, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна. **(Бурныя апладысменты).**

IV.

Велізарную перамогу атрымала наша партыя ў сельскай гаспадарцы.

Што прадстаўляла сабой сялянства?

Гэта быў клас дробных вытворцаў, раскіданы па твару зямлі, эксплаатуемы памешчыкамі, кулакамі, спекулянтамі, растаўшчыкамі. Так селянін, раб прыватнай уласнасці, жыў сотні год.

Колькі выдатных і яркіх старонак ёсць у сусветнай літаратуры, паказваючых рабскае, залежнае становішча сялян ад свайго кавалачка зямлі, калі ў пагоні за тым, каб атрымаць гэты кавалачак, людзі нярэдка трацілі ўсякае чалавечае падабенства.

Варта толькі ўспомніць аб так званых раздзелах, апісаных у рускай літаратуры, калі нярэдка даходзіла да таго, што хату пілавалі, разбіралі па бервяну — «не даставайся ні мне, ні табе», і калі нярэдка раздзел канчаўся панажоўшчынай, забойствам: сын ударам тапара забіваў бацьку, браты ішлі адзін на аднаго з коллямі, і ўсё гэта тварылася ў імя прыватнай уласнасці, якой нярэдка і цана-та была капейка.

У рамане «Зямля» французскі пісьменнік Золя апісвае жыццё двух сясцёр — Лізы і Франсуазы. Жывуць яны мірна, ціха, любяць і паважаюць адна адну. Але вось прыступлена да раздзелу ўчастка зямлі, і сёстры ператвараюцца ў лютых звераў. Справа канчаецца тым, што адна з сясцёр касой зарэзала другую, цяжарную, — зарэзала, каб знішчыць не толькі яе—сястру, — але і будучае дзіця — наследніка, каб самой заўладаць кавалачкам зямлі. І такое тварылася і тварыцца паўсямесна там, дзе лапа прыватнай уласнасці трымае людзей за горла.

Які-ж пераварот павінна была зрабіць совецкая ўлада ў сазнанні сялянства, каб апракінуць, каб не аставіць камня на камні вось ад такіх адносін людзей адзін да аднаго, ад адносін, якія характарызуюцца словамі: — «чалавек чалавеку воўк».

Марксізм-ленінізм вучыць, што пры капіталізме сельская гаспадарка развіваецца па тых-жа законах, што і прамысловасць, а таму **немінучасць** змены капіталістычных форм соцыялістычнымі ў сельскай гаспадарцы дыктуецца тымі-ж законамі, што і ў прамысловасці.

У процілегласць марксісцка-ленінскай тэорыі буржуазныя і дробнабуржуазныя «тэарэтыкі» сцвярджалі, што дробнае земляробства не толькі не пасуе перад буйным, але мае перавагі перад апошнім. Дзякуючы гэтым перавагам, якія нібы заключаюцца ў тым, што дробны селянін цярплівы, вынослівы, што ён гатоў ісці на любыя лішэнні, абы толькі адстаяць свой кавалачак зямлі, дробная гаспадарка не толькі не выцясняецца буйнай, а наадварот, займае новыя пазіцыі, у сілу чаго ў земляробстве адсутнічае працэс канцэнтрацыі і цэнтралізацыі капітала, адсутнічае працэс утварэння сельскагаспадарчага пролетарыята, адсутнічае нарастанне класавых супярэчнасцей і класавай барацьбы.

Такава тэорыя «ўстойлівасці» дробнага земляробства, з якой Ленін і Сталін вялі барацьбу многа год, якая мела шырокае распаўсюджанне і, напрыклад, знайшла адлюстраванне ў праграмах амаль усіх партый II Інтэрнацыянала.

Тэорыя «ўстойлівасці» прадыктавана інтарэсамі буржуазіі. Апалагеты капіталізма ў імкненні прадухіліць гібель прыватнай уласнасці хапаліся за ілюзію, за саломінку. Яны імкнуліся даказаць, што соцыялізм немінуча астановіцца ля парога дробнай сельскай гаспадаркі.

Ідэйка «ўстойлівасці» дробнай сельскагаспадарчай вытворчасці перад усёперамагаючым соцыялізмам была перанесена і на совецкую глебу і высоўвалася ў якасці аргумента супроць буйнай соцыялістычнай сельскай гаспадаркі.

У якасці пабornікаў тэорыі «ўстойлівасці» дробнай індывідуальнай сельскай гаспадаркі і ворагаў калектывізацыі выступалі: кулацкая контррэволюцыйная кліка кандрацьеўцаў-чаянаўцаў; меншавіцкая контррэволюцыйная кліка; контррэволюцыйная банда правых і трацкістаў.

Усе яны разгромлены партыяй пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна. **(Апладысменты).**

Што сабой прадстаўляла сельская гаспадарка ў дні, калі ўшоў ад нас таварыш Ленін? Гэта быў акіян дробнатаварных раздробленых сялянскіх гаспадарак. Аб ролі калгасаў, аб іх удзельнай вазе ў сельскай гаспадарцы тады і гутаркі не было. Кулацтва адыгрывала прыкметную ролю ў сельскай гаспадарцы. Дробнатаварная сялянская гаспадарка сама з'яўлялася пажыўным асяроддзем для капіталістычных элементаў.

І тут зноў карысна ўспомніць, што гаварыў таварыш Ленін. А гаварыў ён наступнае:

«Пакуль мы жывем у дробна-сялянскай краіне, для капіталізма ў Расіі ёсць больш моцная эканамічная база, чым для комунізма». **(Ленін,** том XXVI, стар. 46).

У другім месцы Ленін пісаў:

«10—20 год правільных суадносін з сялянствам і забяспечана перамога ў сусветным маштабе (нават пры запяжцы пролетарскіх рэволюцый, якія растуць), інакш 20—40 год мучэнняў белагвардзейскага тэрора». **(Ленін,** том XXVI, стар. 313).

Вось як крута ставіў пытанне таварыш Ленін! Або мы пабудуем буйную машынізаваную соцыялістычную калектыўную сельскую гаспадарку — або загінем.

Гістарычная немінучасць калектывізацыі дыктавалася і тым, што дробная індывідуальная сялянская гаспадарка, прадаўжаўшая і далей дзяліцца і драбіцца, з'ўлялася малатаварнай, поўспажывецкай і не толькі не ажыццяўляла ў сваёй масе расшыранага васпраізводства, але не заўсёды ажыццяўляла нават простае васпраізводства.

У 1927 годзе сялянская гаспадарка давала таварнага хлеба ўсяго толькі 11,2 проц. усёй сумы сваёй прадукцыі. Рост вытворчасці хлеба знаходзіўся ў рэзкай супярэчнасці з ростам патрэбнасцей. Пад прамую пагрозу было пастаўлена снабжэнне горада, Чырвонай Арміі і т. д.

Таварыш Сталін паставіў пытанне з усёй рэзкасцю. Ён гаварыў:

«**Ці можна на працягу больш або менш доўгага перыяда часу базіраваць Совецкую ўладу і соцыялістычнае будаўніцтва на двух розных асновах — на аснове самай буйнай і аб'яднанай соцыялістычнай прамысловасці і на аснове самай раздробленай і адсталай дробна-таварнай сялянскай гаспадаркі? Не, нельга. Гэта калі-небудзь павінна скончыцца поўным развалам усёй народнай гаспадаркі».** **(Сталін: «Да пытанняў аграрнай палітыкі ў СССР»).**

Вось як крута паставіў пытанне таварыш Сталін.

Непасрэдныя інтарэсы самаго селяніна таксама штурхалі яго на шлях узбуйненай гаспадаркі. Дробна-таварная, поўспажывецкая, дробная гаспадарка не забяспечвала растучых запросаў прамысловасці з аднаго боку, — з другога — асуджала самаго селяніна на поўжабрацкае існаванне. Патрэбен быў выхад са становішча. Выхад быў такі — або стаць на соцыялістычны шлях узбуйнення гаспадаркі, павышэння прадукцыйнасці і таварнасці праз калгасы, або стаць на шлях капіталістычнага ўзбуйнення.

Апекуны і абаронцы кулацтва — трацкісты і бухарынцы клікалі сялянства пайсці па другому шляху, прапаноўвалі, як выхад са становішча, разгортванне кулацкай гаспадаркі. Але гэты шлях азначаў пераход зямлі ад сераднякоў да кулакоў, разарэнне асноўных мас сялянства, асуджэнне працоўных мас на голад і жабрацтва, — гэты шлях азначаў рэстаўрацыю капіталізма.

Сялянства, кіруемае рабочым класам і партыяй, адвергла гэта яўнае капітулянцтва перад кулацтвам і міжнароднай буржуазіяй.

Селянін матэрыяліст. Ён зразумеў, што партыя, прапаноўваючы яму ўступіць на шлях калгаснай соцыялістычнай працы, дае яму сапраўдную магчымасць забяспечыць заможнае і культурнае жыццё. Такім чынам, кроўная эканамічная неабходнасць дыктавала селяніну пераход да калгасаў.

Адзін быў выхад — суцэльная калектывізацыя і на гэтай базе ліквідацыя кулацтва як класа. Па гэтаму адзіна правільнаму шляху і павёў краіну таварыш Сталін.

Пераход ад дробнай сялянскай гаспадаркі да буйнай, калектыўнай — аблегчыўся тым, што ў нас у свой час была ажыццёўлена нацыяналізацыя зямлі, вызваляючая селяніна ад яго рабскай прывержанасці да свайго кавалачка зямлі.

А што мы зараз маем у сельскай гаспадарцы? Мы рашылі сусветна-гістарычную задачу, цяпер няма акіяна дробных раздробленых сялянскіх гаспадарак. Рэстаўратарскія тэорыйкі «ўстойлівасці» дробнай індывідуальнай сялянскай гаспадаркі развеяны ўпрах. Цяпер мы маем калгасы і соўгасы, — буйныя соцыялістычныя прадпрыемствы на аснове навейшай сельскагаспадарчай тэхнікі.

Краіна пераведзена з рэльсаў сярэдневякоўя, убогай тэхнікі, нізкай культуры — на рэльсы сучаснай індустрыі і буйнай механізаванай сельскай гаспадаркі. 250 тысяч калгасаў, 6.344 машынатрактарных станцый, 474½ тысячы трактароў у іх, 150 тысяч камбайнаў, звыш 170 тысяч аўтамабіляў, сотні тысяч трактарных плугоў, трактарных сеялак, культыватараў, складаных малатарань і г. д. — вось база соцыялістычнага земляробства. Гэтай складанай і рознастайнай тэхнікай кіруюць абучаныя і выхаваныя совецкай уладай кадры.

Сялянства ўступіла на шлях калгаснага заможнага жыцця, на вопыце пераканалася ў карысці калгасаў, і цяпер сялянства з гэтага шляху не зверне ніякая сіла.

45 год назад у кнізе «Што такое «прыяцелі народа» і як яны ваююць супроць соцыял-дэмакратаў?» Ленін упершыню ў гісторыі высунуў ідэю рэволюцыйнага саюза рабочых і сялян.

Гэта ідэя Леніна пранізвае ўсю гісторыю барацьбы партыі большэвікоў на ўсіх яе этапах.

Таварыш Ленін завяшчаў нам умацоўваць усімі сіламі саюз рабочых і сялян.

Тое, што адбылося ў нашай краіне ў паследуючыя — пасля смерці таварыша Леніна — годы, а іменна ажыццяўленне лозунга ліквідацыі кулацтва як класа на базе суцэльнай калектывізацыі — гэта і азначала самае найлепшае вырашэнне пытання аб непарушнасці саюза рабочых і сялян.

Ажыццяўленне гэтага лозунга азначала такі найглыбейшы рэволюцыйны пераварот, які роўназначны «па сваіх выніках рэволюцыйнаму перавароту ў кастрычніку 1917 года». («Кароткі курс гісторыі ВКП(б)»).

Вырашана самая цяжкая і самая складаная задача пасля заваявання ўлады рабочым класам. Совецкае сялянства канчаткова і беспаваротна стала на шлях калгаснай працы і стала актыўнай сілай соцыялістычнага будаўніцтва.

Такі шлях, які прарабіла наша совецкая гаспадарка, пад кіраўніцтвам нашай партыі, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна. **(Бурныя апладысменты).**

(ПРАЦЯГ НА 3-й СТАР).

СПРАВА ЛЕНІНА ПЕРАМАГЛА!

Працяг даклада тав. А. С. ШЧЭРБАКОВА, 21 студзеня 1939 года, на жалобным пасяджэнні ў Вялікім тэатры, прысвечаным XV гадавіне з дня смерці В. І. Леніна

V.

І яшчэ аб адным пытанні трэба сказаць. Ленін гаварыў:

«Прадукцыйнасць працы, гэта, у апошнім ліку, самае важнае, самае галоўнае для перамогі новага грамадскага ладу. Капіталізм стварыў прадукцыйнасць працы, нябачаную пры прыгонніцтве. Капіталізм можа быць канчаткова пераможан і будзе канчаткова пераможан тым, што соцыялізм стварае новую, значна больш высокую прадукцыйнасць працы». **(Ленін, том XXIV, стар. 342).**

Мы з'яўляемся зараз удзельнікамі новага этапа барацьбы за высокую соцыялістычную прадукцыйнасць працы, які праявіўся ў стаханаўскім руху. Ленін угледзеў у першым комуністычным суботніку на Маскоўска-Казанскай чыгунцы ў 1919 годзе, ва ўмовах разрухі і голаду,—падзею сусветна-гістарычнага значэння, праяўленне такіх адносін да працы, якія робяць соцыялізм непераможным.

Цяпер у іншых умовах, на аснове навейшай, самай перадавой тэхнікі, новай культуры, у краіне бурна разгортваецца ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі рух стаханаўцаў, гістарычны сэнс якога ўскрыў таварыш Сталін,—як рух, які

ламае старыя погляды на тэхніку,
знаменуе пачатак небывалага ўздыму рабочага класа,
наглядна і практычна сцвярджае, што прадукцыйнасць працы пры соцыялізме вышэй чым пры капіталізме, і
падрыхтоўвае ўмовы для пераходу ад соцыялізма да комунізма.

У нас ёсць яшчэ людзі, якія не хочуць па-чэснаму працаваць і тым самым падрываюць інтарэсы вытворчасці, інтарэсы калектыва.

Гэта лодыры, рвачы, прагульшчыкі, летуны, раскрадальнікі соцыялістычнай уласнасці. Гэта яны падрываюць працоўную дысцыпліну, зніжаюць прадукцыйнасць працы, наносяць шкоду дзяржаве.

Самі рабочыя і служачыя патрэбавалі ад урада правесці рэзкую грань паміж чэснымі работнікамі і дэзарганізатарамі вытворчасці. У рабочых і служачых знойдзецца дастаткова сіл, каб абуздаць усіх тых, хто працаваць не хоча, хто хоча пажыць за кошт чэсных работнікаў, хто наровіць залезці ў кішэню дзяржавы.

Што датычыць прадукцыйнасці працы, то яна расце ў нас не малымі тэмпамі, за годы другой пяцігодкі прадукцыйнасць працы ў прамысловасці ўзрасла на 83 проц. Няма сумнення, што на аснове стаханаўскага руху—гэтай вышэйшай формы соцыялістычнага спаборніцтва—мы ў краіне соцыялізма даб'емся такога ўзроўню прадукцыйнасці працы, які недаступны ва ўмовах капіталізма. **(Апладысменты).**

VI.

Цяпер зусім іншай стала эканоміка нашай краіны, іншымі сталі ў нашай краіне грамадскія адносіны, змянілася класавая структура. Соцыялістычная сістэма гаспадаркі, соцыялістычная ўласнасць на прылады і сродкі вытворчасці складае эканамічную аснову Совецкага Саюза. Праца з рабскай і паднявольнай, якой яна з'яўляецца пры капіталізме, стала справай чэсці і славы, акружана павагай і пачотам. Ліквідавана беспрацоўе, сяляне жывуць заможным калгасным жыццём.

У нашай краіне назаўсёды знішчаны эксплаататарскія класы памешчыкаў, капіталістаў і кулацтва.

Наша грамадства складаецца выключна са свабодных тружанікаў горада і вёскі — рабочых, сялян і інтэлігенцыі.

Таварыш Сталін у 1924 годзе ў Чырвонай кнізе завода «Динамо» запісаў такія выдатнейшыя словы:

«Жадаю рабочым «Динамо», як і рабочым усёй Расіі, таго, каб прамысловасць пайшла ўгару, каб колькасць пролетарыяў у Расіі ўзнялася ў бліжэйшы перыяд да 20—30 мільёнаў, каб калектыўная гаспадарка ў вёсцы расквітнела і падначаліла свайму ўплыву прыватную гаспадарку, каб высокая індустрыя і калектыўная гаспадарка ў вёсцы спаялі канчаткова пролетарыяў фабрык і тружанікаў зямлі ў адну соцыялістычную армію...»

Збылося прадбачанне таварыша Сталіна. **(Апладысменты).**

У нашай краіне створана новае чалавечае грамадства, дзе няма эксплататарскіх класаў.

Вялікі дасягненні і ў галіне ўзаемаадносін паміж народамі СССР.

Яшчэ нядаўна ў нас былі народы, якія лічыліся адсталымі ў эканамічных і культурных адносінах. Соцыялістычная рэканструкцыя ўсёй народнай гаспадаркі з'явілася магутным сродкам для ліквідацыі адсталасці нацыянальных рэспублік, абласцей і раёнаў.

Старая Расія была турмой народаў. СССР — адзіная сям'я ўсіх народаў, насяляючых нашу краіну, аб'яднаных непарушнай брацкай дружбай у барацьбе за соцыялізм.

СССР стаў краінай самай перадавой культуры. Будаўніцтва новых многіх дзесяткаў тысяч школ, соцень навучальных устаноў, ажыццяўленне ўсеагульнага абавязковага навучання, будаўніцтва тэатраў і клубаў, нябачаныя тыражы кніг і газет, права кожнага грамадзяніна на асвету, надзвычай хуткае вылучэнне кадраў і рост талентаў — вось гэта і ёсць сапраўдная культурная рэволюцыя, аб якой марыў Ленін і якая цяпер ажыццяўляецца надзвычай быстра.

Ітогі сусветна-гістарычных перамог запісаны ў Сталінскай Канстытуцыі. На аснове гэтых перамог, якія атрыманы працоўнымі на ўсіх франтах соцыялістычнага будаўніцтва, у нашай краіне стварылася нябачанае раней і не могучае мець месца ні ў адной з краін з капіталістычным ладам **«маральнае і палітычнае адзінства народа,** маральнае і палітычнае адзінства соцыялістычнага грамадства». **(Молатаў).**

Адзінства нашага народа, рост яго соцыялістычнага сазнання, нябачаная згуртаванасць народных мас вакол нашай партыі найбольш ярка праявіліся ў дні выбараў Вярхоўнага Совета Саюза, а затым у дні выбараў Вярхоўных Советаў рэспублік.

Совецкі народ дэманструе сваё маральнае і палітычнае адзінства, разуменне чарговых задач соцыялістычнага будаўніцтва, сваю вернасць комунізму — кожны дзень, кожную гадзіну, — калі ён, совецкі народ, падтрымлівае і ажыццяўляе ўсе мерапрыемствы партыі і ўрада.

Перамога соцыялізма дала магчымасць перайсці ў нашай краіне да шырока разгорнутай соцыялістычнай дэмакратыі.

Некаторыя абмежаванні ў палітычных правах для часткі насельніцтва, якія практыкаваліся раней і якія вынікалі з ўліку эканамічных і класавых адносін, існаваўшых тады ў краіне, Сталінскай Канстытуцыяй адменены, і да дзяржаўнага кіравання прыцягнуты новыя масы працоўных.

СССР з'яўляецца краінай сапраўднай усенароднай дэмакратыі.

Гэты росквіт соцыялістычнага дэмакратызма азначае ў той-жа час умацаванне Совецкай дзяржавы, далейшае ўзрастанне ролі дзяржавы.

Трэба сказаць, што па пытанню аб ролі соцыялістычнай дзяржавы не мала наблытана.

Антымарксісты, «тэарэтыкі», не разумеючыя, што марксізм не догма, а кіраўніцтва к дзеянню, не мала спісалі чарніл, даказваючы, што совецкая дзяржава — адміраючая дзяржава і што працэс адмірання совецкай дзяржавы пачаўся з самага першага моманту пролетарскай рэволюцыі.

На справе абстаіць інакш.

Соцыялістычная рэволюцыя перамагла ў адной краіне. Соцыялістычная дзяржава знаходзіцца ў капіталістычным акружэнні.

Таварыш Ленін гаварыў, што перамога соцыялізма ў нашай краіне немінуча павінна выклікаць «прамое імкненне буржуазіі іншых краін да разгрому пераможнага пролетарыята соцыялістычнай дзяржавы». **(Ленін, том XIX, стар. 325).**

Капіталістычнае акружэнне толькі і чакае выпадку напасці на нашу дзяржаву.

Ці можна ў гэтых умовах гаварыць аб якім-небудзь адміранні дзяржавы?

Больш таго, ва ўмовах капіталістычнага акружэння асобае значэнне набывае адна з функцый дзяржаўнай улады — ахова жыцця грамадзян, маемасці і тэрыторыі краіны соцыялізма ад гэтага акружэння.

Каб абезапасіць соцыялізм ад проіскаў ворагаў, каб напад ворагаў на нашу краіну ператварыць у разгром і іх уласную гібель, патрэбна магутная, кваліфікаваная кадравая армія, патрэбны ўсе роды войск, добра абучаных, авалодаўшых складанай ваеннай тэхнікай.

У праграме нашай партыі, якая прынята ў 1919 годзе, г. зн. амаль дваццаць год назад, гаворыцца аб ператварэнні Чырвонай Арміі «ва ўсенародную соцыялістычную міліцыю».

Такая пастаноўка пытання — аб замене пастаяннай арміі ўсенароднай міліцыяй для таго часу была тэарэтычна правільнай. Але з тых дзён у будаўніцтве ўсіх армій свету адбыліся такія змены, якія не ўлічваць ніяк нельга.

У абстаноўцы шаленага росту ўзбраення капіталістычных краін, быстрага прагрэса ваеннай тэхнікі, калі выключнае значэнне атрымалі такога роду зброі, як авіяцыя, хімія, танкі, стала быць, у абстаноўцы, калі ваенная падрыхтоўка байцоў і камандзіраў патрабуе значнага часу,—патрэбна пастаянная кадравая армія.

У гэтых умовах на міліцыйнай сістэме сучасную армію не пабудуеш. Стала быць, і абарону не пабудуеш.

Улічваючы гэтыя ўмовы, наша партыя і наш ўрад пабудавалі магутныя Чырвоную Армію і Чырвоны Флот, абаронную прамысловасць, адзелі ў сталь і бетон граніцы краіны перамогшага соцыялізма.

«З краіны слабай і непадрыхтаванай да абароны Совецкі Саюз ператварыўся ў краіну магутную ў сэнсе абараназдольнасці, у краіну, гатовую да ўсякіх выпадковасцей, у краіну, здольную вырабляць у масавым маштабе ўсе сучасныя сродкі абароны і снабдзіць імі сваю армію ў выпадку нападу звонку». **(Сталін).**

Партыя і ўрад трымаюць наш народ у пастаяннай мабілізацыйнай гатоўнасці, ні адзін вораг не застане нас знянацку.

На што здольна, да якіх геройскіх спраў гатова наша любімая ўсім народам Чырвоная Армія, — гэтаму ўвесь свет быў сведкай некалькі месяцаў таму назад. Ва ўсіх у памяці дні баёў ля возера Хасан, калі японская ваеншчына прабавала справацыраваць вайну супроць нас.

Увесь свет лішні раз пераканаўся ў тым, што слова большэвікоў не разыходзіцца са справай. Раз правадыр народаў таварыш Сталін сказаў, што «Ні аднаго вяршка сваёй зямлі не аддадзім нікому», — так таму і быць.

Адчулі сілу совецкай зброі японскія самураі.

Наша авіяцыя і артылерыя ў абломкі ператваралі японскія гарматы, у пыл спіралі іх бліндажы.

Нашы танкі давілі японскія акопы з усім, што там знаходзілася.

Нашы кулямёты смяротным агнём палівалі японскіх захватчыкаў.

Наша пяхота давяршыла справу, пачатую авіяцыяй, артылерыяй і танкамі

На совецкай зямлі, на Заазёрнай, па-ранейшаму развяваецца чырвоны сцяг Советаў.

Партыя, урад і совецкі народ не шкадуюць ніякіх сіл і сродкаў для ўмацавання Чырвонай Арміі і Чырвонага Флота.

Такавы дасягненні нашай партыі і ўсіх працоўных нашай краіны за годы, якія прайшлі пасля смерці Леніна.

Такавы шлях, які прайшла наша краіна за гэтыя годы пад кіраўніцтвам нашай партыі, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна. **(Бурныя апладысменты).**

VII.

Нашы сусветна-гістарычныя перамогі заваяваны намаганнямі працоўных нашай краіны, пры падтрыманні пролетарыята іншых краін. «Без такога падтрымання нас даўно расклявалі-б». **(Сталін).**

Сусветны рабочы клас падтрымлівае краіну соцыялізма, таму што ён бачыць і ведае, што справа, за якую змагаюцца працоўныя СССР, нясе вызваленне і рабочым іншых краін.

Вось чаму рабочыя ўсіх краін так уважліва сочаць за нашай работай, за нашай барацьбой.

Працоўныя і прыгнечаныя капіталістычных краін бачаць, як у Совецкім Саюзе Вялікая Кастрычніцкая Соцыялістычная рэволюцыя з глыбокіх нізоў узняла мільёны людзей, адрадзіла іх да жыцця.

Яны бачаць, як совецкая ўлада, ліквідуючы беднасць і галечу, паклала моцныя асновы соцыялістычнага багацця, забяспечвае працоўным права на працу, на вады, на культуру.

Яны бачаць, як усе творчыя сілы ўцягнуты ўсазідальную работу.

З другога боку, яны — прыгнечаныя і эксплаатуемыя — бачаць, як фашызм штурхае чалавецтва назад да дзікасці, топча культуру, глуміцца над дастоінствам працоўных, прапаведуе звярыны шавінізм і чалавеканенавісніцтва, прабуе ператварыць у сваіх рабоў народы Іспаніі і Кітая.

Працоўныя і прыгнечаныя ўсіх краін ведаюць, што ў іх барацьбе за незалежнасць супроць фашызма, у іх барацьбе супроць капіталістычнага рабства, — яны маюць надзейную апору ў асобе Совецкага Саюза — краіны перамогшага соцыялізма.

Працоўныя СССР, свята захоўваючы ў сэрцы свайм завет таварыша Леніна аб вернасці прынцыпам Комуністычнага Інтэрнацыянала, не мала зрабілі для ўмацавання і расшырэння брацкіх сувязей з міжнародным пролетарыятам і высока нясуць званне ўдарнай брыгады сусветнага пролетарыята.

Вось чаму погляды працоўных усіх краін накіраваны да нас.

Вось чаму мільёны эксплаатуемых і прыгнечаных людзей капіталістычнага свету, назіраючы за нашымі перамогамі, загараюцца рашымасцю змагацца да канца за звяржэнне капіталізма, за знішчэнне фашызма. **(Апладысменты).**

VIII.

Найвялікшыя перамогі совецкага народа атрыманы таму, што на чале рабочых і сялян стаяла і стаіць Комуністычная партыя.

«Ленін першы ў гісторыі марксізма распрацаваў **вучэнне аб партыі,** як кіруючай **арганізацыі** пролетарыята, як асноўнай **зброі** ў руках пролетарыята, без якой немагчыма перамагчы ў барацьбе за пролетарскую дыктатуру». («Кароткі курс гісторыі ВКП(б)», стар. 50).

Ленін і Сталін вучылі, што нельга і думаць аб звяржэнні імперыялізма, аб заваяванні дыктатуры рабочага класа, аб перамозе соцыялізма—без стварэння партыі новага тыпу, без партыі рэволюцыйнай і смелай, без партыі, загартаванай і гібкай, дастаткова вопытнай, каб разбірацца ў самых складаных умовах класавай барацьбы.

Ленін і Сталін распрацавалі тэарэтычныя і арганізацыйныя асновы партыі новага тыпу і на гэтых асновах пабудавалі нашу партыю.

Партыя новага тыпу — ёсць перадавы атрад рабочага класа, цесна звязаны ўсімі каранямі са сваім класам, які карыстаецца поўным давер'ем працоўных.

Такая партыя сама ёсць прыклад дысцыпліны і арганізаванасці, яна ўзброена самай перадавой тэорыяй, і ў сілу гэтых умоў, з'яўляючыся вышэйшай формай класавага аб'яднання пролетарыята, — кіруе ўсімі іншымі арганізацыямі пролетарыята.

Партыя можа паспяхова ажыццяўляць сваэ задачы пры абавязковай умове: калі ў яе радах царыць адзінства волі, адзінства дзеянняў і жалезная дысцыпліна.

Толькі такая партыя ў стане ўнесці ў масы дух дысцыпліны і арганізаванасці, навучыць масы змагацца з усімі і ўсякімі ворагамі, арганізаваць масы на барацьбу за перамогу соцыялізма.

Невыпадкова, што барацьба за адзінуюю і адзінственную партыю пролетарыята займае важнэйшае месца ў гісторыі рэволюцыі.

Не выпадкова ворагі першы свой удар накіроўвалі супроць партыйнага рэжыма, бо зрыў партыйнага адзінства азначаў-бы паражэнне рэволюцыі.

Ленін і Сталін стварылі, выпеставалі і выхавалі такую партыю ў непрымірымай і прынцыповай барацьбе з усімі ворагамі як унутры рабочага руху, так і з ворагамі, пранікаўшымі ў саму партыю.

Як пры Леніне, так і асабліва пасля смерці Уладзіміра Ільіча—усякія троцкія і бухарыны, рыкавы і каменевы — прабавалі ўдарыць па партыі, разлажыць і разваліць партыю, сцягнуць яе з Ленінскага шляху.

Судовыя працэсы над заклятымі ворагамі народа ўскрылі, што ўжо з першых дзён Вялікай Соцыялістычнай Рэволюцыі праватрацкісцкія бандыты сталі ў загаворы супроць Леніна, супроць партыі і народа;

што ўсе іх паследуючыя зладзеянні супроць партыі і народа на працягу дваццаці год праводзіліся па заданнях буржуазных разведак.

Выяснілася, што па заданню сваіх гаспадароў, траңкісцка-бухарынскія ізвергі ставілі сваёй мэтай разбурэнне партыі і Совецкай дзяржавы, падрыхтоўку паражэння Чырвонай Арміі ў будучай вайне, расчляненне Совецкай краіны і аднаўленне капіталізма ў СССР.

Але, як аб гэтым сказана ў «Кароткім курсе гісторыі ВКП(б)» — «Гэтыя нікчэмныя лакеі фашыстаў забылі, што варта Совецкаму народу варухнуць пальцам, каб ад іх не асталося і следу».

Совецкі народ варухнуў пальцам і лакеі фашыстаў, белагвардзейскія казякі — былі знішчаны.

Мы не можам зараз сказаць, што ворагі выяўлены і знішчаны ўсе да аднаго. Яны яшчэ ёсць. Адзінокія ў нашай краіне, прэзіраемыя народам, яны маюць некаторую сілу, з'яўляючыся агентурай капіталістычнага акружэння. Таварыш Сталін неаднаразова папярэджваў нас аб тым, што:

«Ці не ясна, што пакуль існуе капіталістычнае акружэнне, будуць існаваць у нас шкоднікі, шпіёны, дыверсанты і забойцы, засылаемыя ў нашы тылы агентамі замежных дзяржаў?»

Таму барацьба з ворагамі народа будзе прадаўжацца з неаслабнай сілай.

Таварыш Сталін штодзенна вучыць комуністаў і беспартыйных пільнасці, вучыць таму, як трэба выяўляць і выкрываць подлых двурушнікаў, прабраўшыхся да нас па заданню замежных разведак.

Тая акалічнасць, што совецкія людзі пачалі ўсур'ёз асвайваць спосабы барацьбы з замежнымі разведкамі і іх наймітамі, што меры, прымаемыя нашай партыяй і ўрадам для ўмацавання совецкай разведкі, такія, што совецкая разведка несумненна будзе лепшай у свеце, — усё гэта дае поўную ўпэўненасць у тым, што подлым ворагам народа не будзе жыцця на совецкай зямлі і што ўсе ворагі і далей будуць знішчацца да апошняга.

Наймітам імперыялістычнай буржуазіі, здраднікам, шпіёнам, забойцам і дыверсантам нанесен сакрушальны ўдар.

Але нагадзіць і напакасціць яны паспелі не мала.

Палітычная бесклапотнасць многіх партыйных арганізацый і работнікаў абышлася дорага і нанесла шкоду інтарэсам працоўных краіны Советаў.

Для таго, каб больш паспяхова змагацца з ворагамі і больш паспяхова вырашаць усе задачы, таварыш Сталін высунуў лозунг аб палітычным выха-

(ПРАЦЯГ НА 4 СТАР.)

В. В. КУЙБЫШЭЎ

(Да 4-й гадавіны з дня смерці)

25 студзеня 1935 года совецкі народ ўтраціў аднаго з выдатнейшых людзэй нашай эпохі, аднаго з буйнейшых арганізатараў і кіраўнікоў совецкай дзяржавы, выдатнага палітычнага дзеяча ленінска-сталінскага тыпу — В. В. Куйбышэва.

Таварыш Сталін і яго бліжэйшыя саратнікі з поваду раптоўнай смерці таварыша Куйбышэва пісалі:

«Таварыш **Куйбышэў** памёр на баявым пасту, працуючы не пакладаючы рук, з усіх сіл да апошняй хвіліны свайго жыцця. Ён аддаў усё сваё жыццё, усяго сябе справе рабочага класа, справе нашага геройчнага народа».

Раптоўная смерць Валерыяна Уладзіміравіча выклікала мучыцельныя здагадкі, і толькі ў пачатку 1938 года, на працэсе «права-трацкісцкага блока» ўскрылася тайна заўчаснай гібелі вялікага барацьбіта за справу комунізма

На судовым працэсе трацкісцка-бухарынскія бандыты, прыпёртыя да сцяны, прызналіся ў зладзейскім забойстве В. В. Куйбышэва. Фашысцкія забойцы каварна і подла расправіліся з адным з бліжэйшых саратнікаў таварыша Сталіна, з благароднейшым чалавекам ленінска-сталінскай эпохі.

* * *

Цудоўнае, геройчнае жыццё пражыў большэвік Куйбышэў. Гэта быў тып прафесіянала-рэволюцыянера, аб якім гаварыў Ленін на зары большэвізма. Большэвік-падпольшчык, В. В. Куйбышэў вёў упорную, самаадданую барацьбу за ідэі Леніна—Сталіна ў найцяжэйшых умовах царскага самадзяржаўя. Ні арышты, ні ссылкі, — нішто не магло зламіць жалезнай волі тав. Куйбышэва.

...Апошняе турэмнае зняволенне Валерыяна Уладзіміравіча Куйбышэва было ў горадзе Самары ў 1916 годзе. Затым яго адправілі ў далёкую ссылку.

Звяржэнне самадзяржаўя застала этап арыштаваных блізка ад месца ссылкі.

Свабода! Свабода!

І Валерыян мчыцца з ссылкі ў Самару. Шлях, які ён прайшоў этапам у дзесяць дзён, быў праароблен ім цяпер усяго ў два дні.

Рабочыя Самары радасна сустрэлі на вакзале таварыша Куйбышэва. Крыкі «ура», спяванне рэволюцыйных песень, абдымкі, распытванні...

З першых-жа дзён Валерыян стаў у цэнтры рэволюцыйнай барацьбы рабочых Самары.

Валерыян выступае на пасяджэннях совета з дэкларацыяй аб адносінах да часовага ўрада, аб імперыялістычнай вайне, па рабочаму пытанню, па пытаннях аграрнай палітыкі...

— На заводах у гэты час, — успамінаюць рабочыя былога трубачнага завода, — пачаліся жорсткія бай з меншавікамі і эсэрамі. І вось тут таварыш Куйбышэў і паказаў свае выключныя арганізатарскія здольнасці.

Умелай расстаноўкай невялікіх, але згуртаваных большэвіцкіх сіл ён змог за кароткі час разбіць усе козні згоднікаў.

Пад кіраўніцтвам Валерыяна Уладзіміравіча Куйбышэва ў Самары ўстанаўляецца Совецкая ўлада.

З вялікай любоўю адносяцца рабочыя Самары да памяці свайго друга, настаўніка, кіраўніка. Самара носіць цяпер імя палкага большэвіка Валерыяна Куйбышэва.

Вось урыўкі з успамінаў старых самарскіх рабочых аб Куйбышэве:

— Мы бачылі яго ў мінуты грознай небяспекі. Будучы старшынёй Самарскага рэволюцыйнага камітэта, ён разбіваў паўстаўшыя ў горадзе банды эсэраў і анархістаў, стрымліваў наступленне на Самару чэхаславакаў. Ніколі не губляючыся, спакойна і цвёрда кіраваў ён чырвонагвардзейскімі атрадамі.

— Калі мы былі вымушаны пад націскам чэхаславакаў аставіць Самару, Куйбышэў сказаў: «Не паддавайцеся паніцы, таварышы! Мы хутка вернемся!».

Валерыян Уладзіміравіч быў адным з выдаючыхся стваральнікаў і кіраўнікоў Чырвонай Арміі ў годы грамадзянскай вайны.

З яго іменем звязан разгром Дутава, Калчака. Разам з Кіравым Валерыян Уладзіміравіч нанёс сакрушальныя ўдары белым полчышчам пад Астраханню, разам з Фрунзе ён прынёс вызваленне совецкай Сярэдняй Азіі ад белагвардзейцаў і інтэрвентаў.

Аб сваёй баявой дзейнасці ў часе грамадзянскай вайны Валерыян нам мала расказваў. Аб сабе ён гаварыў не як між іншым, і можна было падумаць, што ён быў на шматлікіх франтах другараднай асобай. Але гэта, зразумела, няверна. Мала таго, што ён кіраваў арміямі, ён асабістым прыкладам мужнасці, адвагі заражаў байцоў.

Мне расказвалі многія байцы, якія сражаліся разам з Валерыянам Уладзіміравічам:

— Куйбышэў заўсёды быў на перадавой лініі агню.

* * *

Пасля скончэння грамадзянскай вайны партыя накіравала Куйбышэва на совецкую і партыйную работу. Няма такога ўчастка ў совецкай народнай гаспадарцы, які-б ўскальзнуў ад яго клапатлівай увагі. І мала такіх перамог у Совецкай краіне, у якіх-бы ён не прымаў удзелу.

Партыя і ўрад давяралі яму самыя адказныя пасты—старшыні ВСНГ, наркома РСІ, старшыні ЦКК, старшыні Дзяржплана, старшыні Камісіі Совецкага Кантроля, першага намесніка старшыні Саюзнага Соўнаркома. Ён выбіраўся ў члены ЦК ВКП(б), а з 1927 года ён быў і членам Палітбюро ЦК ВКП(б).

Верны ленінец-сталінец, Валерыян Уладзіміравіч увайшоў у гісторыю, як адзін з бясстрашных і самаадданых барацьбітоў за комунізм. Яго заслугі перад рабочым класам велізарны. Бязмежная адданасць рэволюцыі, неўціхамірная нянавісць да ворагаў, найвялікшая працаздольнасць, велізарная вера ў перамогу соцыялізма—гэтыя выдатныя якасці большэвіка заўсёды былі ўласцівы Валерыяну Уладзіміравічу і асабліва ярка выявіліся ў яго ў годы барацьбы за сталінскія пяцігодкі.

Жыццё Валерыяна было цесна звязана з соцыялістычным планаваннем. Планаванню Ленін і Сталін надавалі вялікае значэнне. Куйбышэў увесь быў паглынут гэтай грандыёзнай і найвялікшай работай.

На аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКК ВКП(б) у снежні 1930 года ён гаварыў:

«Вораг страціў цэлы рад пазіцый, але вораг **не здаўся,** ён стаў больш жорсткім, ён будзе адчайна супраціўляцца. ... Ад кіраўнікоў Совецкай дзяржавы патрабуэцца бязлітасная барацьба з усякай спробай ідэалагічна прыкрыць класава чуждыя нам задачы».

Выкрываючы капітулянцкую, здрадніцкую сутнасць бухарынцаў і рыкаўцаў, прабаваўшых процідзейнічаць соцыялістычнай індустрыялізацыі краіны, Валерыян Уладзіміравіч у гэтай прамове з гордасцю адзначыў, што Палітбюро ленінска-сталінскага Цэнтральнага Камітэта, кіраўніцтва партыі «ахоплена найвялікшым натхненнем соцыялістычнай будоўлі, вядзе пролетарыят на ўсё новыя і новыя баі, жорстка змагаецца з класавымі ворагамі і з усякімі праяўленнямі, хоць-бы нават завуаляванымі, класава варожай ідэалогіі...»

Валерыян Уладзіміравіч не пакладаючы рук працаваў над умацаваннем магутнасці СССР. Ён не толькі планіраваў грандыёзнае будаўніцтва. Ён сам выязджаў на месцы, намячаў пляцоўкі. Пад непасрэдным яго кіраўніцтвам зараджаліся праекты Крыварожскага завода, Магніткі, Кузнецка, Азоўсталі, Запарожсталі. Кожны новы праект прыходзілася дасканала ўзважваць, прадумваць і рухаць, сустракаючы на шляху яўных, але часцей за ўсё скрытых ворагаў.

Валерыян Уладзіміравіч умеў пераадолеваць перашкоды, умеў перамагаць. Недарма ён увайшоў у гісторыю як энтузіяст сталінскіх пяцігодак.

7 студзеня 1935 года на III Маскоўскім абласным з'ездзе советаў Валерыян Уладзіміравіч зрабіў даклад. Гэта было яго апошняе выступленне.

«Пачынаючы свой даклад аб найвялікшых перамогах соцыялізма за прайшоўшы перыяд, — сказаў ён, — я не магу не выразіць найвялікшай горасці, што ў нашых баявых радах няма актыўнейшага барацьбіта за гэтыя перамогі, лепшага сына радзімы, лепшага члена партыі, лепшага вучня Сталіна, —т. **Кірава».**

А 25 студзеня, г. зн. праз 18 дзён, радыё, тэлеграф і тэлефон апавяшчалі ўвесь свет, што перастала біцца палкае сэрца Валерыяна Уладзіміравіча Куйбышэва.

Свой апошні даклад Куйбышэў закончыў такімі словамі:

«Ад нас, і толькі ад нас, ад нашай пільнасці да класавага ворага, ад нашай напорыстасці і настойлівасці, ад умення сканцэнтраваць увагу на ўдарных участках, расставіць сілы залежаць нашы далейшыя перамогі ў справе поўнага выканання другой пяцігодкі, якая нясе з сабой бадзёрае, радаснае і здаровае жыццё для ўсіх працоўных.

Мы працуем і змагаемся гэтыя годы пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна. Па начэртанай ім праграме рабочы клас і сялянства дабіліся грандыёзных поспехаў, выканаўшы заданні другой пяцігодкі, устаноўленыя на першыя два годы. Пад кіраўніцтвам вялікага Сталіна — сцяга нашых перамог і барацьбы — мы выканаем другі пяцігадовы план у цэлым».

Валерыяну Уладзіміравічу не ўдалося дажыць да перамогі грандыёзных планаў другой пяцігодкі. Але ў перамогах яе, у перамогах Сталінскай Канстытуцыі — многа энергіі, розуму і волі Куйбышэва.

Верны салдат большэвіцкай партыі, саратнік і вучань таварыша Сталіна, В. В. Куйбышэў няспынна заклікаў совецкі народ да палітычнай пільнасці, да бязлітаснай расправы з подлымі ворагамі соцыялізма, якія прабуюць павярнуць назад калясо гісторыі і зноў увергнуць працоўных нашай краіны ў капіталістычнае рабства. Усім сваім геройчным жыццём, нястомнай працай на карысць партыі Леніна—Сталіна, на карысць працоўнага чалавецтва Куйбышэў заваяваў любоў і павагу народа. Але за гэта-ж яго ненавідзелі ворагі.

Фашысцкія забойцы з смуроднай трацкісцка-бухарынскай банды рэстаўратараў капіталізма ўмярцвілі Куйбышэва, як незадоўга да гэтага яны забілі Сергея Міронавіча Кірава.

Ворагі народа панеслі заслужанае пакаранне. Мацнеючая Совецкая дзяржава знішчыць усіх да аднаго фашысцкіх наймітаў.

А вялікая справа, за якую аддаў сваё жыццё Валерыян Уладзіміравіч Куйбышэў, жыве, квітнее і пераможа ва ўсім свеце!

ЕЛЕНА КУЙБЫШЭВА.

ПРАЦЯГ ДАКЛАДА тав. А. С. ШЧЭРБАКОВА

ванні кадраў, аб авалоданні большэвізмам, аб авалоданні марксісцка-ленінскай тэорыяй.

Ленін вучыў партыю, што «без рэвалюцыйнай тэорыі не можа быць і рэвалюцыйнага руху», што **«роль перадавога барацьбіта можа выканаць толькі партыя, кіруемая перадавой тэорыяй».**

Самай перадавой тэорыяй рабочага руху, найвышэйшым дасягненнем чалавечай культуры з'яўляецца марксізм-ленінізм.

Марксісцка-ленінская тэорыя асвятляе шлях практыцы, дазваляе зразумець ўнутраную сувязь акружаючых падзей, дае магчымасць арыентавацца ў абстаноўцы і прадбачыць, як і куды будуць развівацца падзеі.

Марксісцка-ленінская тэорыя ёсць не догма, а кіраўніцтва к дзеянню, а гэта значыць, што марксізм-ленінізм ёсць творчае вучэнне і, як усякая навука, на аснове вопыта рэвалюцыйнага руху развіваецца, рухаецца наперад, узбагачаецца новымі палажэннямі і вывадамі, замяняе некаторыя палажэнні і вывады, не адпавядаючыя новай гістарычнай абстаноўцы.

Авалодаць марксісцка-ленінскай тэорыяй гэта не значыць завучыць напамяць некаторыя палажэнні і вывады, супакоіцца на гэтым і карыстацца імі ўсё жыццё.

Авалодаць марксізмам-ленінізмам гэта значыць усвоіць сутнасць марксізма-ленінізма, умець прымяняць яго на практыцы, развіваць тэорыю, рухаць яе наперад.

«Можна сказаць без пераўвелічэння, што пасля смерці Энгельса найвялікшы тэарэтык Ленін, а пасля Леніна—Сталін і іншыя вучні Леніна — былі адзінымі марксістамі, якія рухалі наперад марксісцкую тэорыю і ўзбагацілі яе новым вопытам у новых умовах класавай барацьбы пролетарыята». («Кароткі курс гісторыі ВКП(б)»).

Таварыш Сталін бесперастанна вучыць нас, што калі не кіравацца тэорыяй, не глядзець наперад, то акалічнасці будуць штурхаць сёння ў адну старану, заўтра ў другую, а пасля заўтра пацягнуць назад. Вось чаму партыя прад'яўляе зараз да кадраў патрабаванне — калі хочаш па-сапраўдыяму кіраваць, авалодай тэорыяй, бо задача правільнага кіраўніцтва ўсімі галінамі соцыялістычнага будаўніцтва патрабуе авалодання ад практыкаў асновамі марксісцка-ленінскай тэорыі.

Вось гэта самая патрэбная і самая неабходная работа па абучэнню нашых партыйных і беспартыйных кадраў большэвізму і разгортваецца ў даны час ва ўсёй нашай краіне, у сувязі з выхадам у свет «Кароткага курса гісторыі Усесаюзнай Комуністычнай партыі большэвікоў» і апублікаваннем пастановы ЦК ВКП(б) «Аб пастаноўцы партыйнай прапаганды ў сувязі з выпускам «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)».

Выхад у свет «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)» — сапраўды навуковай гісторыі большэвізма—з'яўляецца буйнейшай падзеяй для партыі і краіны.

Гэта праца паявілася ў рэзультаце велізарнай тэарэтычнай работы, праробленай камісіяй ЦК ВКП(б), асабіста таварышам Сталіным, і з'яўляецца велізарным укладам у скарбніцу марксісцка-ленінскай тэорыі.

«Кароткі курс гісторыі ВКП(б)» узбройвае нашы кадры веданнем законаў грамадскага развіцця і палітычнай барацьбы, узбройвае іх большэвізмам, з'яўляецца сродкам далейшага ўмацавання нашых радоў, павышэння большэвіцкай пільнасці, умацоўвае ў партыйных і непартыйных большэвікоў упэўненасць у канчатковай перамозе комунізма.

Усё гэта азначае новае велізарнае ўмацненне нашай партыі, нашай дзяржавы, усёй нашай справы.

За пятнаццаць год, прайшоўшыя пасля смерці Владзіміра Ільіча Леніна, наша партыя, ачысціўшая свае рады ад прабраўшыхся ў яе двурушнікаў, ад засланых у яе рады правакатараў і агентаў імперыялістычнай буржуазіі, стала такой моцнай і маналітнай, як ніколі.

Непераможная сіла нашай партыі заключаецца ў яе бязмежнай вернасці і адданасці марксізму-ленінізму.

Вось чаму такі бязмежны аўтарытэт нашай партыі ў народзе, такая глыбокая любоў народа да партыі Леніна—Сталіна. **(Бурныя апладысменты).**

IX.

26 студзеня 1924 года на другім Усесаюзным з'ездзе Советаў, у гэтай самай зале,—таварыш Сталін ад імені партыі даў вялікую клятву — поўнасцю ажыццявіць заветы Леніна.

Таварыш Сталін пакляўся ў тым, што партыя будзе

трымаць высока і захоўваць у чыстаце вялікае званне члена партыі;

захоўваць адзінства нашай партыі, як зяніцу вока;

захоўваць і ўмацоўваць дыктатуру пролетарыята;

умацоўваць усімі сіламі саюз рабочых і сялян;

умацоўваць і расшыраць Саюз Рэспублік;

умацоўваць нашу Чырвоную Армію, наш Чырвоны Флот;

умацоўваць і расшыраць саюз працоўных усяго свету — Комуністычны Інтэрнацыянал.

Вялікая клятва выканана. **(Бурныя апладысменты).**

Галоўным ітогам пятнаццаці год, прайшоўшых з дня канчыны Владзіміра Ільіча Леніна, з'яўляецца той, што ў нашай краіне пабудаван соцыялізм, што соцыялізм «ужо ўвайшоў у быт, у штодзённы быт народа... пранізвае ўсё жыццё народа». **(Сталін).**

А гэта і азначае выкананне асноўнага завета Леніна.

Перад нашай партыяй і нашай краінай стаяць многія складаныя, яшчэ не вырашаныя задачы. Барацьба партыі—перадавога атрада працоўных СССР — за ўмацаванне і развіццё соцыялізма, за канчатковае пераадаленне перажыткаў капіталізма ў эканоміцы і сазнанні людзей, за пераўтварэнне соцыялістычнага грамадства ў комуністычнае — яшчэ не закончана. Краіне пераможнага соцыялізма прадстаяць рашаючыя баі з капіталістычным акружэннем і ў першую чаргу з фашысцкімі агрэсарамі, рыхтуючымі напад на Совецкі Саюз.

Але пры той умове, што партыя разумее ўсю труднасць стаячых перад краінай задач, што яна не дазваляе захапляцца поспехамі і не дапускае галавакружэння, вучыць працоўных бачыць ценявыя бакі поспехаў, штодзенна мабілізуе працоўных на пераадаленне труднасцей, — няма сумнення, што ўсе яшчэ пакуль не вырашаныя задачы будуць вырашаны.

Перад совецкім народам ясная і прамая дарога. Працоўныя нашай краіны цвёрда пэракананы, што соцыялізм, грамадскі лад больш высокі і прадукцыйны, чым капіталізм, соцыялізм, — які знішчыў эксплаатацыю чалавека чалавекам, падняў народы да сапраўднага чалавечага жыцця, распраміў спіны мільёнаў, — непераможны.

Працоўныя нашай краіны цвёрда ведаюць, што капіталізм і фашызм павінны загінуць — такава гістарычная законамернасць.

Але працоўныя ў той-жа час не забудуць слоў Леніна аб тым, што капіталізм не «ўпадзе», калі яго не «ўроняць».

Пад сцягам Леніна—Сталіна ўсёй сваёй далейшай дзейнасцю будзем набліжаць гэты момант.

Не адступаць ні на крок ад Ленінскіх заветаў!

Высока і пераможна трымаць сцяг марксізма-ленінізма!

Ва ўсім следаваць Леніну! Ва ўсім следаваць Сталіну! **(Апладысменты).**

Ва ўсім быць такімі, як Ленін, як Сталін! **(Апладысменты).**

І тады ў надыходзячых рашаючых баях з капіталістычным акружэннем, — перамога напэўняка будзе за намі.

Справа Леніна—Сталіна перамагла ў нашай краіне!

Справа Леніна—Сталіна пераможа ва ўсім свеце! **(Бурныя, доўга незмаўкаўшыя апладысменты. Аркестр выконвае «Інтэрнацыянал»).**

Звяно лесаруба тав. Гоціна В. А. (Асіповіцкі леспрамгас), якое першым у БССР прымяніла метады знатнага лесаруба краіны тав. Гузіенка і дабілася бліскучых рэзультатаў. НА ЗДЫМКУ (справа налева) — В. А. Гоцін, І. Д. Хамёнак, В. А. Хамёнак, І. Ф. Барысік, П. Н. Лісаковіч і Л. П. Шкутко. Фото Я. Салавейчыка.

НОВЫ АТРАД ПАЛІТРАБОТНІКАЎ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

Учора ў менскім Доме Чырвонай Арміі адбыўся ўрачысты выпуск курсаў малодшых палітрукоў БАВА. Часці РСЧА атрымалі новае папаўненне большэвікоў-палітработнікаў.

Выпускнікі курсаў у асноўным былыя памочнікі і намеснікі палітрукоў. За 6 месяцаў вучобы маладыя палітработнікі праслухалі рад лекцый і дакладаў па гісторыі большэвіцкай партыі, гісторыі народаў СССР, навучыліся самастойна працаваць над першакрыніцамі марксізма-ленінізма. Для курсантаў быў прачытан рад лекцый і дакладаў аб каварных метадах работы агентаў замежных разведак.

62 проценты састава курсантаў здалі выпускныя экзамены на добра і выдатна.

Выпускнікі І. Г. Бакаеў, Д. Г. Кошэлеў, Г. С. Палетаеў, Г. С. Аніканаў, Н. Е. Львоў скончылі курс вучобы на выдатна і ўзнагароджаны за паспяховую вучобу каштоўнымі падарункамі. 20 выдатнікам вучобы аб'яўлена падзяка.

Загадам Народнага Камісара Абароны, маршала Совецкага Саюза тав. Варашылава 22 выпускнікам прысвоена ваеннае званне—палітрук, астатнім — малодшы палітрук.

Урачысты сход курсантаў-выпускнікоў паслаў прывітальную тэлеграму таварышу Сталіну, а таксама Наркому Абароны тав. Варашылаву і начальніку Палітупраўлення РСЧА тав. Мехлісу.

ЗА ПРАВА ПАДПІСАЦЬ РАПАРТ

Н-ская часць БАВА. **(Спец. кар. «Звязды»).** Вялікі правадыр працоўных таварыш Сталін і яго бліжэйшыя саратнікі таварышы Калінін і Варашылаў з'яўляюцца пачотнымі чырвонаармейцамі Н-скай часці БАВА. Злёт выдатнікаў часці вынес пастанову — у дзень XXI гадавіны Чырвонай Арміі рапартаваць пачотным чырвонаармейцам часці аб дасягненнях яе байцоў і камандзіраў у баявой і палітычнай падрыхтоўцы.

Права падпісаць рапарт атрымаюць тыя байцы і камандзіры, у якіх да 23 лютага — дня прыняцця прысягі на вернасць радзіме — не будзе ацэнак ніжэй «выдатна».

У падраздзяленнях часці разгарнулася соцыялістычнае спаборніцтва. За права падпісаць рапарт таварышу Сталіну, таварышам Калініну і Варашылаву па-большэвіцку змагаецца ўвесь састаў часці. Многія байцы і камандзіры ўжо маюць толькі выдатныя ацэнкі. У іх ліку маладыя байцы Кудайнетаў, Баурын, Бязродны, Бачароў, Дзегцяроў, аддзялённыя камандзіры Раманаў, Сычоў, лейтэнант Карнаухаў і інш.

Падраздзяленне, якім камандуе тав. Якубоўскі, рыхтуецца падпісаць рапарт усім саставам. Выдатнікі гэтага падраздзялення дапамагаюць таварышам у бліжэйшы час стаць выдатнікамі баявой і палітычнай вучобы.

ПА СТАРОНКАХ ГАЗЕТ РЭСПУБЛІКІ

⊙ Тав. Варочін В. С. — работнік механізаванага лесапункта Асіповіцкага леспрамгаса ўнёс прапанову: перавесці прыцэпы аўтамашын на зімовы перыяд з калёснага ходу на санны. Каштоўнасць канструяванага ім прыцэпа была даказана першымі-ж днямі работы аўтамашын з санным прыцэпам. Прапанова тав. Вароніна дае магчымасць мець вялікую эканомію гаручага і дазваляе павялічыць грузапад'ёмнасць машын і іх скорасць.

(«Комунар Магілеўшчыны»).

⊙ Гомельскі абласны зямельны аддзел склікаў нараду старшынь і брыгадзіраў калгасаў, якія маюць парніковыя гаспадаркі. Нарада абмеркавала пытанне аб падрыхтоўцы калгасаў да закладкі парнікоў і пасеваў ранняй гародніны. **(«Гомельская праўда»).**

4-МЕСЯЧНЫЯ КУРСЫ ТРАКТАРЫСТАЎ

УШАЧЫ. **(Кар. «Звязды»).** Пры машынна-трактарных станцыях Ушацкага раёна пачалі працаваць 4-месячныя курсы трактарыстаў. На курсах займаюцца 130 калгаснікаў і калгасніц раёна. Слухачы курсаў вывучаюць трактар і як на ім працаваць, сельскагаспадарчыя машыны, агратэхніку, родную мову, арыфметыку і праходзяць курс палітвучобы.

Для чыткі лекцый прыцягнуты лепшыя мясцовыя спецыялісты — старшыя механікі, старшыя аграномы, а таксама намеснікі дырэктароў МТС па палітчасці і інш.

Усебеларускі злёт стаханаўцаў лесазагатовак

АСІПОВІЧЫ. **(Па тэлефону ад кар. «Звязды»).** Учора вечарам у Асіповічах адкрыўся ўсебеларускі злёт стаханаўцаў-лесарубаў. З усіх канцоў Беларусі сюды з'ехаліся лепшыя людзі — перадавікі лесазагатоўчай прамысловасці БССР. Сярод дэлегатаў злёта — звяно лесарубаў Дуброўскага лесаўчастка, Асіповіцкага раёна, Васілія Антонавіча Гоціна, брыгадзір Окцябрскага мехпункта Юркавец Арцём Якаўлевіч, Ястрэмскі — лесаруб Петрыкаўскага леспрамгаса, Казлоў з Барысаўскага леспрамгаса і інш.

Злёт адкрыў нарком лясной прамысловасці БССР тав. Гайсін. Пасля яго ўступнага слова выступіў Васілій Антонавіч Гоцін. Злёт цёпла сустрэў ініцыятара прымянення ў лесазагатоўчай прамысловасці БССР метадаў знатнага лесаруба краіны т. Гузіенка. Тав. Гоцін проста і зразумела расказаў злёту аб тым, як ён дасягнуў такой высокай прадукцыйнасці працы.

Выступіўшыя член звяна тав. Гоціна Барысік Іван, майстар Дуброўскага лесаўчастка т. Ганчаронак, брыгадзір тав. Юркавец заклікалі ўсіх лесарубаў Беларусі наследваць іх прыкладу, разгарнуць шырокае соцыялістычнае спаборніцтва і даць нашай соцыялістычнай прамысловасці сотні тысяч кубаметраў высокаякаснай драўніны.

Стаханаўцы-лесарубы Ястрэмскі (Петрыкаўскі леспрамгас), Клімянкоў (Чачэрскі леспрамгас) абавязаліся па прыездзе дамоў перабудаваць сваю работу і таксама арганізаваць стаханаўскія звенні па прыкладу тав. Гоціна.

На злёце прысутнічае 150 чалавек. Сёння, 25 студзеня, усе ўдзельнікі злёта выязджаюць непасрэдна на дзялянку, дзе працуе звяно таварыша Гоціна, для практычнага азнаямлення з метадамі яго работы.

ШЫРЫЦЦА СПАБОРНІЦТВА СТАХАНАЎЦАЎ-ЛЕСАРУБАЎ

АСІПОВІЧЫ. **(Спец. кар. «Звязды»).** Выдатны пачын стаханаўскага звяна лесаруба Васілія Антонавіча Гоціна сустрэў найшырэйшы водгук на ўсіх лесаўчастках раёна. Весткі аб бліскучых поспехах стаханаўцаў-лесарубаў паступаюць і з многіх іншых леспрамгасаў і механізаваных лесапунктаў.

23 студзеня быў днём новых перамог дзесяткаў лесарубаў Асіповіцкага леспрамгаса. Працуючы па метаду знатнага лесаруба краіны тав. Гузіенка, звяно лесаруба Цельскага лесаўчастка тав. Сугако Зіновія Фомічава выканала сваю норму на загатоўцы фанернай бярозы на выбарачнай рубцы на 601 проц. Звяно лесаруба гэтага-ж участка тав. Рымашэўскага Вікенція Антонавіча загатовіла 221 кбм. — 528 проц.

Па новаму метаду працавала звяно лесаруба тав. Грышановіча Васілія. Яно выпрацавала 200,5 кбм. фанернай альхі і бярозы, абоднага і пілавачнага ясеня, выканаўшы норму выпрацоўкі на 650 проц.

Звяно тав. Васілія Антонавіча Гоціна дабілася новых поспехаў у сваёй рабоце, загатовіўшы за дзень 243 кбм. — 557 проц. нормы. Васілій Антонавіч упэўнена гаворыць, што і гэты паказальнік не з'яўляецца яшчэ прадзелам. — У бліжэйшыя дні, — заявіў ён, — і гэты рэкорд будзе перакрыт.

Услед за лесарубамі новая хваля стаханаўскага руху захапіла і возчыкаў. 23 студзеня звяно возчыкаў Слухоўскага Івана Іосіфавіча (грацзянская аўтабаза) вывезла 105 кубаметраў драўніны — 223 проц. нормы. Брыгада возчыкаў Дубровенскага лесаўчастка Кошмана Якава дала 183 проц. нормы.

На 23 студзеня Асіповіцкі леспрамгас выканаў план лесавывазкі першага квартала на 37 проц., па загатоўцы — 35 проц. Лік брыгад, працуючых па метаду тав. Гузіенка, павялічваецца з кожным днём. На 23 студзеня ў лесе працавала ўжо 8 такіх брыгад.

У чэсць рэспубліканскага злёту лесарубаў-стаханаўцаў, які адкрыўся 24 студзеня ў Асіповічах, сотні лесарубаў і возчыкаў з дня ў дзень павышаюць сваю прадукцыйнасць.

* *
*

23 студзеня звяно лесаруба Окцябрскага мехпункта Арцёма Якаўлевіча Юркаўца, прымяняючы метад знатнага лесаруба тав. Гузіенка, загатовіла 256 кубаметраў альхі, што складае 1.266 проц. нормы. За гэты дзень рабочыя звяна (6 чалавек) зарабілі 992 рублі.

ЭЛЬПЕРЫН,
начальнік Окцябрскага мехпункта.
ЯНКУЛІН — парторг.

* *
*

Рад брыгад лесарубаў Бялыніцкага леспрамгаса, працуючы па метаду знатнага лесаруба краіны тав. Гузіенка, дасягнулі высокай прадукцыйнасці працы. Так, брыгада Куліткова 23 студзеня загатовіла 299 куб. метраў драўніны — 624 проц. плана, брыгада Рэйнікава — 235 куб. метраў — 491 проц. плана, брыгада Дубасава — 172 куб. метры — 594 проц. плана.

АРТЫНСКІ,
дырэктар Бялыніцкага леспрамгаса.

РЭСПУБЛІКАНСКАЯ НАРАДА АКТЫВА НАРКАМАСВЕТЫ БССР

23 студзеня ў Менску пачала сваю работу нарада актыва Наркамасветы. На нарадзе прысутнічае больш 300 чалавек: настаўнікі-выдатнікі, работнікі аблана, горрайана, дырэктары школ і піонэрработнікі.

Нараду адкрыў старшыня Совета Народных Камісараў БССР тав. Кісялёў. Пасля кароткай уступнай прамовы тав. Кісялёва з дакладам аб выніках вучэбна-выхаваўчай работы школ за першае паўгоддзе і аб чарговых задачах выступіла народны камісар асветы БССР тав. Уралава. Даклад яе быў несамакрытычны. Яна не сказала, што зроблена наркаматам у напрамку паляпшэння работы школ.

24 студзеня з самага рання пачаліся спрэчкі. Выступаўшыя таварышы ўказвалі на слабае кіраўніцтва Наркамасветы і аблана школамі, на недастатковую метадычную дапамогу і на дрэннае забеспячэнне школ падручнікамі, вучэбнымі дапаможнікамі і сшыткамі.

Тав. Окунеў (веткаўскі райана) адзначыў, што Наркамасветы і Гомельскі аблана абмежаваліся прысылкай форм справаздачы, часта зусім непатрэбных, і прымусілі работнікаў райана займацца статыстыкай, а не кантраляваць работу школ і дапамагаць настаўнікам. Аб дрэнным кіраўніцтве Наркамасветы і непаваротлівасці яго апарата гаворыць і загадчык поланкага гарана тав. Шляхтуноў.

Цёпла сустрэлі ўдзельнікі нарады выступленне старога настаўніка-выдатніка Шумілаўскай СШ, Сіроцінскага раёна, тав. Уласаўца, які сказаў, што ён бесперапынна працуе ў школе 34 годы і не прапусціў за ўвесь час ні аднаго ўрока. Усяго выступіла ў спрэчках 20 чалавек.

Сёння—працяг нарады.

РОЗЫГРЫШ КУБКА СССР ПА ХАКЕЮ

24 студзеня на менскім стадыёне імені Кірава адбыўся фінальны матч па хакею на кубак СССР.

На поле вышлі дзве мацнейшыя каманды другой зоны — «Спартак» (Менск) і «Дынама» (Варонеж).

Ігра скончылася перамогай хакейнай каманды спартыўнага таварыства «Спартак» (Менск), з лікам 2:0.

З А Р У Б Я Ж О М

НАЦЫЯНАЛЬНАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ ФРАНЦУЗСКАЙ КОМПАРТЫІ

ПАРЫЖ, 22 студзеня. (ТАСС). Учора раніцою ў прадмесці Парыжа адкрылася Нацыянальная канферэнцыя французскай компартыі. На канферэнцыі прысутнічае 750 дэлегатаў. У прэзідыум канферэнцыі выбраны Торэз, Кашэн, Дзюкло, Рамет, Монмусо, Кламамюс і іншыя кіруючыя дзеячы партыі. На канферэнцыі прысутнічаюць прадстаўнікі рэспубліканскай Іспаніі. Пад апладысменты ўсёй залы іспанская дэлегацыя выбіраецца ў прэзідыум канферэнцыі. Генеральны сакратар ЦК Морыс Торэз агалашае прывітанне, атрыманае канферэнцыяй ад Рамэн Ралана.

Монмусо агалашае прывітанне, атрыманае канферэнцыяй ад англійскай компартыі.

На вячэрнім пасяджэнні з вялікім дакладам, прысвечаным пытанням знешняй і ўнутранай палітыкі Францыі, выступіў Генеральны сакратар ЦК компартыі Морыс Торэз.

— Вайна ў Іспаніі, — заявіў Торэз, — з'яўляецца фактарам, які вызначае ўсе праблемы знешняй палітыкі Францыі. Будучыня самой Францыі залежыць ад зыходу гэтай вайны.

Торэз падвяргае рэзкай крытыцы знешнюю палітыку французскага ўрада, якая прывяла да ізаляцыі Францыі і да ўзмацнення яе залежнасці ад Англіі. Франка-англійскае яднанне, — указвае далей Торэз, — з'яўляецца неабходным элементам знешняй палітыкі Францыі. Але гэтае яднанне павінна быць заснавана на роўнаправі абодвух старон, і Францыі не павінна адвадзіцца роля англійскага дамініёна.

Далей Торэз заявіў, што компартыя рашуча патрабуе неадкладнага адкрыцця франка-іспанскай граніцы і прадастаўлення іспанскаму народу харчавання і зброі. Торэз указаў, што неабходнай умовай узмацнення адзінства французскага народа з'яўляецца бязлітаснае выкрыццё трацкістаў і ўсіх тых, хто ставіць сваёй задачай унесці раскол у рады французскай дэмакратыі.

* *
*

ПАРЫЖ, 23 студзеня. (ТАСС). На ранішнім пасяджэнні канферэнцыі французскай комуністычнай партыі 22 студзеня ішлі спрэчкі па пытаннях унутранай і знешняй палітыкі.

Канферэнцыю компартыі вітаў сусветна-вядомы вучоны, буйнейшы фізік прафесар Ланжэвен.

Ад імені ЦК іспанскай компартыі канферэнцыю вітала дэпутат іспанскіх картэсаў (парламента) Маргарыта Нелькен. Нелькен падкрэслівае неабходнасць аказання спешнай дапамогі іспанскаму ўраду, каб выратаваць Іспанію, а тым самым і Францыю.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

УСХОДНІ ФРОНТ

У афіцыяльнай зводцы іспанскага міністэрства нацыянальнай абароны паведамляецца, што 23 студзеня войскі інтэрвентаў і мяцежнікаў прадаўжалі атакі на рэспубліканскія пазіцыі пры падтрымцы італа-германскай авіяцыі. Рэспубліканскія войскі аказвалі гераічнае супраціўленне ворагу, які панёс цяжкія страты. У некаторых сектарах рэспубліканцы вымушаны былі некалькі адыйсці ад сваіх ліній.

На іншых франтах не адбывалася ніякіх значных аперацый.

ПАСЯДЖЭННЕ ІСПАНСКАГА ЎРАДА

ПАРЫЖ, 23 студзеня. (ТАСС). Агенцтва Гавас паведамляе з Барселоны аб тым, што ў ноч на 23 студзеня там адбылося пасяджэнне совета міністраў рэспубліканскай Іспаніі. У канцы пасяджэння было апублікавана афіцыяльнае паведамленне, у якім гаворыцца, што совет міністраў пастанавіў давесці да ведама ўсіх грамадзян аб сваім рашэнні астацца ў Барселоне.

Совет міністраў разгледзеў становішча, якое стварылася ў выніку наступлення войск інтэрвентаў і мяцежнікаў. Рашана назначыць камісію ў саставе міністра працы, саветніка каталонскага ўрада і мэра Барселоны для кіраўніцтва эвакуацыяй грамадзянскага насельніцтва, неабходнай у сувязі з ажыццяўленнем фартыфікацыйных работ.

Урад вынес таксама рашэнне абвясціць ваеннае становішча па ўсёй тэрыторыі рэспублікі.

РАСПАРАДЖЭННЕ КАТАЛОНСКАГА ЎРАДА

БАРСЕЛОНА, 23 студзеня. (ТАСС). Саветнік па справах народнай гаспадаркі каталонскага ўрада Камарэра апублікаваў распараджэнне, згодна якога на працягу бліжэйшага тыдня спыняецца гандаль і закрываюцца заводы і фабрыкі з тым, каб усе мужчыны ва ўзросце ад 18 да 55 год у абавязковым парадку і жанчыны ва ўзросце ад 18 да 40 год (у добраахвотным парадку) прынялі ўдзел у фартыфікацыйных работах. Гэта распараджэнне не датычыць ваеннай прамысловасці, харчовых магазінаў і харчовай прамысловасці, аптэк, рэстаранаў, прэсы і гарадскіх прадпрыемстваў, абслугоўваючых насельніцтва.

ДЗЕННІК

Сёння, у 7 гадзін вечара, ў Доме партактыва (пакой 20) адбудзецца кансультацыя на тэму: **«Барацьба «Іскры» за ленінскі план пабудовы марксісцкай партыі».**

26 студзеня, у 8 гадзін вечара, у зале клуба металістаў (вул. Кірава, 21) адбудзецца лекцыя на тэму: «К. Маркс і Ф. Энгельс. Маніфест комуністычнай партыі». Лектар П. Л. Юраў. Уваход свабодны.

Сёння, у 12 гадзін дня, у канферэнц-зале Акадэміі навук БССР (Менск, Ленінская, 33) адкрываецца Усебеларуская нарада па каардынацыі навукова-даследчых работ у галінэ хіміі.

Павестка дня:

1. Абмеркаванне тэматычнага плана Інстытута хіміі Акадэміі навук БССР на 1939 год.
2. Даклад навукова-даследчых устаноў і ВНУ аб тэматычным плане 1939 года.

Вык. абавязкі адказнага рэдактара Д. Т. ЛЕБЕДЗЕЎ.

БЕЛАРУСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ ДРАМАТЫЧНЫ ТЭАТР
25 — выходны дзень.
26 студзеня — абанемент № 69.
«ПАДЬ СЕРЕБРЯНАЯ»
Пачатак у 7 г. 30 м. веч.
Каса адкрыта з 2 г. дня да 8 г. веч. бесперапынна.

ДЗЯРЖАЎНЫ ЯЎРЭЙСКІ ТЭАТР БССР.
25 — выходны дзень.
26 студзеня — абанемент № 38.
ТЭВ'Е-МАЛОЧНІК.
Пачатак у 8 г. веч.
Білеты ў касе тэатра з 11—2 і з 5 г. в.

Кінотэатр «ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА»
ЧАЛАВЕК З РУЖЖОМ

Кінотэатр «РОДИНА»
«БУДЕМ, КАК ЛЕНИН»

Кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ»
ДЖУЛЬБАРС

Кінотэатр «СПАРТАК»
ВЯЛІКІ ГРАМАДЗЯНІН

ДЗІЦЯЧЫ кінотэатр
АЛЕКСАНДР НЕЎСКІ

Кінотэатр «НАВІНЫ ДНЯ»
1. Хетагураўкі. 2. Журнал Маскоўскай студыі кінохронікі № 3. 3. Журнал Менскай студыі кінохронікі № 3. 4. Дзень у калгасе.

НА ПАДСТАВЕ ЗАГАДА НАРКАМАСВЕТЫ БССР
ЗАВОЧНЫ СЕКТАР
МАГІЛЕЎСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА ПЕДАГАГІЧНАГА ІНСТЫТУТА
АРГАНІЗОЎВАЕ з 1 па 5 лютага г. г.
КАНСУЛЬТАЦЫІ І ЗДАЧУ ЭКЗАМЕНАЎ
ДЛЯ СТУДЭНТАЎ-ЗАВОЧНІКАЎ, працуючых загадчыкамі і інспектарамі-метадыстамі горрайана, а таксама і для настаўнікаў, вылучаных інструктарамі-кантралёрамі па перапісу насельніцтва, якія не прысутнічалі на студэнцкай заліковай сесіі.
Гэтым студэнтам трэба з'явіцца к вызначанаму тэрміну.
ДЫРЭКЦЫЯ.

Уп. Галоўлітбела № Т—779. Менск, друкарня «Звязды», Совецкая, 49. М., М., Ш.